

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 24.5.2000
COM(2000) 303 τελικό

2000/0127 (CNS)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και μέτρα που επιδιώκουν τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή αυτών των ατόμων και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής τους

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΕΝΑ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΝΟΣ ΕΝΙΑΙΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΑΣΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ: ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΜΑΖΙΚΗΣ ΣΥΡΡΟΗΣ ΕΚΤΟΠΙΣΘΕΝΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕΤΑΞΥ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

- 1.1. Όπως προβλέπουν τα συμπεράσματα της Προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε του Οκτωβρίου 1999 ένα ενιαίο ευρωπαϊκό σύστημα χορήγησης ασύλου πρέπει να θεμελιώνεται στην πλήρη και συμπεριληπτική εφαρμογή της Σύμβασης της Γενεύης και στην τήρηση της αρχής της μη επαναπροώθησης. Πρέπει να περιλαμβάνει, σε βραχυχρόνια προοπτική, σαφή και λειτουργική μέθοδο καθορισμού του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης χορήγησης ασύλου, κοινές προδιαγραφές για δίκαιες και αποτελεσματικές διαδικασίες χορήγησης ασύλου, κοινές ελάχιστες συνθήκες υποδοχής των αιτούντων άσυλο, και την προσέγγιση των κανόνων που αφορούν την αναγνώριση και το περιεχόμενο του καθεστώτος του πρόσφυγα. Θα πρέπει επίσης να συμπληρωθεί με μέτρα για επικουρικές μορφές προστασίας, οι οποίες θα προσφέρουν το προσήκον εκάστοτε καθεστώς σε κάθε άτομο το οποίο χρειάζεται τέτοια προστασία. Πιο μακροπρόθεσμα, οι κοινοτικοί κανόνες θα πρέπει να οδηγήσουν σε μία κοινή διαδικασία για το άσυλο και μία ενιαία νομική κατάσταση για εκείνους στους οποίους χορηγείται άσυλο, ισχύουσα σε όλο το έδαφος της Ένωσης. Αυτό το σημείο θα αποτελέσει το αντικείμενο ανακοίνωσης της Επιτροπής πριν από τα τέλη του έτους 2000. Τέλος, πρέπει ταχέως να επιτευχθεί συμφωνία για το ζήτημα της προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων ατόμων με βάση την αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών.
- 1.2. Η Επιτροπή προτείνει τώρα, την άνοιξη του 2000, ένα σχέδιο οδηγίας του Συμβουλίου για το θέμα της παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής με βάση την αλληλεγγύη μεταξύ κρατών μελών, όπως ορίζεται στον πίνακα αποτελεσμάτων για την αξιολόγηση της προόδου που έχει σημειωθεί στη δημιουργία ενός χώρου "ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης" στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 27 Μαρτίου 2000.

Η Επιτροπή έχει επίγνωση των δυσκολιών που αντιμετωπίζονται όσον αφορά το θέμα της προσωρινής προστασίας. Αντλεί μαθήματα από τρία διαδοχικά έτη αποτυχημένων διαπραγματεύσεων στο πλαίσιο του Συμβουλίου. Εντούτοις, εξουσιοδοτημένη από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε και στηριζόμενη στη συνθήκη, διατηρεί υψηλό επίπεδο φιλοδοξίας. Ελπίζει ότι το Συμβούλιο, το οποίο ανέλαβε τη δέσμευση στο Τάμπερε και ενέκρινε τον πίνακα αποτελεσμάτων, θα μπορέσει να αναλάβει τις ευθύνες του και να δεχτεί την προσφορά της Επιτροπής που περιλαμβάνεται στην προτεινόμενη νομοθετική πράξη. Η νέα πρόταση της Επιτροπής δεν αποτελεί απλή τυπική προσαρμογή στη συνθήκη του Άμστερνταμ (Amsterdamisation) των παλαιών προτάσεών της για κοινά μέτρα. Αυτή η πρόταση λαμβάνει υπόψη τις συνέπειες της έναρξης ισχύος της συνθήκης του Άμστερνταμ, τις συζητήσεις στο πλαίσιο του Συμβουλίου κυρίως υπό τη γερμανική και φινλανδική προεδρία καθώς και τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη αντιμετώπισαν την κρίση των προσφύγων από το Κοσσυφοπέδιο.

- 1.3. Αυτή η πρόταση εγγράφεται σε μία σειρά πρόσφατων και προσεχών πρωτοβουλιών της Επιτροπής όσον αφορά την πολιτική ασύλου στο πλαίσιο της νέας συνθήκης για τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Το Μάρτιο 1999, ξεκίνησε τις εργασίες για τις διαδικασίες ασύλου με το έγγραφο εργασίας "Για τη θέσπιση κοινών προδιαγραφών σχετικά με τις διαδικασίες χορήγησης ασύλου". Το Μάιο 1999, πρότεινε ένα σχέδιο κανονισμού του Συμβουλίου για τη δημιουργία του συστήματος "Eurodac" για τη σύγκριση των ηλεκτρονικών δακτυλικών αποτυπωμάτων των αιτούντων άσυλο και ορισμένων άλλων αλλοδαπών, του οποίου στόχος είναι η βελτίωση της αποτελεσματικότητας της σύμβασης του Δουβλίνου. Το Δεκέμβριο 1999, παρουσίασε μία πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τη δημιουργία Ευρωπαϊκού Ταμείου για τους Πρόσφυγες. Προτείνει συνολική και αλληλέγγυα οικονομική προσέγγιση για να ευνοήσει τις προσπάθειες των κρατών μελών στον τομέα του ασύλου. Το Δεκέμβριο 1999 επίσης, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με την οικογενειακή επανένωση, η οποία περιλαμβάνει την περίπτωση των προσφύγων και των ατόμων που τελούν υπό επικουρική προστασία. Το Μάρτιο 2000, υπεβλήθη έγγραφο προοριζόμενο να διευκολύνει τη στρατηγική συζήτηση για την αντικατάσταση της σύμβασης του Δουβλίνου με κοινοτική νομοθεσία. Κατά τους επόμενους μήνες, θα διαβιβαστεί επίσης νομοθετική πρόταση σχετικά με τις διαδικασίες ασύλου.
- 1.4. Οι συνέπειες μαζικής συρροής εκτοπισθέντων στην Ευρωπαϊκή Ένωση ασκούν τέτοιες πιέσεις στο σύστημα ασύλου ώστε να καθίστανται αναγκαίοι ειδικοί διακανονισμοί για να παρασχεθεί αμέσως προστασία στα σχετικά άτομα και να αποφευχθούν τα αδιέξοδα του συστήματος ασύλου που θα απέβαιναν εις βάρος των συμφερόντων των κρατών μελών αλλά εξίσου και των άλλων ατόμων που επιζητούν προστασία εκτός της μαζικής συρροής. Η προσωρινή προστασία σε περιπτώσεις μαζικής συρροής όπως προτείνεται από την Επιτροπή δεν αποτελεί μία "τρίτη" μορφή προστασίας, παράλληλα με το καθεστώς του πρόσφυγα που βασίζεται στη Σύμβαση της Γενεύης και με την επικουρική προστασία, που θα είχε σαν συνέπεια να υποσκάψει τις διεθνείς υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται από τα κράτη μέλη ή να καταδικάσει τις προσπάθειες εναρμόνισης και παγίωσης των μορφών επικουρικής προστασίας στην Ευρώπη. Αντιθέτως, οι ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής που συνοδεύονται από μέτρα που επιδιώκουν τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών σε αλληλέγγυα βάση αποτελούν βάση του συστήματος και ακριβέστερα ένα εργαλείο που επιτρέπει στο σύστημα να λειτουργεί καλά και να μην καταρρέει σε περίπτωση μαζικής συρροής. Πρόκειται λοιπόν για εργαλείο στην υπηρεσία ενός ενιαίου συστήματος ευρωπαϊκού ασύλου και της ακεραιότητας της Σύμβασης της Γενεύης.
- 1.5. Ο καθορισμός ελάχιστων προδιαγραφών για την παροχή προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων δεν εξαντλεί το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 63, παράγραφος 2, σημείο α) της συνθήκης ΕΚ και η Κοινότητα θα αναλάβει μεταγενέστερα τις απαραίτητες πρωτοβουλίες προκειμένου να θεσπίσει ελάχιστες προδιαγραφές για την παροχή άλλων μορφών προστασίας που καλύπτονται από αυτήν την παράγραφο.

2. Η ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΕ ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΠΙΠΕΔΟ

2.1. Στο πλαίσιο της εκτεταμένης μετακίνησης πληθυσμών λόγω της σύρραξης στην πρώην Γιουγκοσλαβία και των κινδύνων που συνεπαγόταν, η Ευρώπη συμμετείχε άμεσα, για πρώτη φορά μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, σε αναγκαστικές μετακινήσεις πληθυσμού, οι οποίες δεν είναι συγκρίσιμες με προηγούμενα κύματα προσφύγων, ούτε ποιοτικά ούτε ποσοτικά.

2.2. Η προσωρινή προστασία αναπτύχθηκε από πολλά κράτη μέλη για να αντιμετωπίσουν την πρόκληση που δημιουργεί η μαζική συρροή προσφύγων για το σύστημα ασύλου. Θεσπίστηκαν ειδικές διατάξεις, σε αυτόνομη βάση, για να επιταχυνθεί η λήψη αποφάσεων όσον αφορά την προσωρινή αποδοχή, αποφεύγοντας ή αναβάλλοντας την εφαρμογή των μακροχρόνιων διαδικασιών που προβλέπονται για τις περιπτώσεις αιτήσεων χορήγησης ασύλου. Αυτές οι διατάξεις επιτρέπουν την άμεση παροχή προστασίας και την αναγνώριση συγκεκριμένων δικαιωμάτων. Έχουν επίσης ως στόχο να αποφευχθεί η αποσταθεροποίηση των διοικητικών ή δικαιοδοτικών αρχών που είναι αρμόδιες στον τομέα του ασύλου και, κατά συνέπεια, οι αρνητικές συνέπειες για τα άτομα που ζητούν να τους χορηγηθεί το καθεστώς πρόσφυγα σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης ή κάποια μορφή επικουρικής προστασίας, εκτός του πλαισίου μαζικής συρροής, στα οποία το σύστημα δεν θα έχει πλέον τα μέσα να δώσει την ίδια προσοχή. Η προσωρινή προστασία περιορίζεται εξ ορισμού σε καθορισμένη και περιορισμένη περίοδο, κατά τη διάρκεια της οποίας η κατάσταση στη χώρα καταγωγής δεν επιτρέπει την επιστροφή των συγκεκριμένων ατόμων υπό ικανοποιητικές συνθήκες ασφάλειας και αξιοπρέπειας.

Παρά το γεγονός ότι η Σύμβαση της Γενεύης δεν αποκλείει αυτομάτως την αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα σε ολόκληρες ομάδες ατόμων (*prima facie*), το μεγαλύτερο μέρος των κρατών μελών διατηρούν επιφυλάξεις όσον αφορά τη χρήση αυτής της δυνατότητας. Παρόμοια, το άρθρο 1Γ της Σύμβασης, που περιλαμβάνει ρητή μνεία στη δυνατότητα ανάκλησης του καθεστώτος του πρόσφυγα, εφαρμόζεται σπανίως από τα κράτη μέλη.

2.3. Η προσωρινή προστασία αποτελεί συχνά το αντικείμενο κριτικής επειδή ορισμένοι θεωρούν ότι εφαρμόζεται σε ορισμένα κράτη μέλη σαν μέσο καταστρατήγησης των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Σύμβαση της Γενεύης. Πράγματι, δεν πρέπει να αγνοούνται οι κίνδυνοι κατάχρησης. Η ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι σημαντική και πρέπει να αποδείξει, μέσω της νομοθετικής πράξης που θα εγκρίνει, ότι δεν είναι αυτός ο στόχος τον οποίο επιδιώκει.

2.4. Το εννοιολογικό και νομικό πλαίσιο όσον αφορά την προσωρινή προστασία σε περίπτωση μαζικής συρροής αναπτύχθηκε πρόσφατα και διαφέρει μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν προβλέψει στη νομοθεσία τους τη δυνατότητα να θέτουν σε εφαρμογή συστήματα προσωρινής προστασίας άμεσα από το νόμο ή μέσω κανονισμού, διατάγματος, διάταξης, εγκυκλίου ή *ad hoc* απόφασης. Ορισμένα δεν γνωρίζουν την έκφραση "προσωρινή προστασία" αλλά οι άδειες διαμονής που εκδίδονται και ο σύνδεσμος με τις διαδικασίες ασύλου καταλήγουν εκ των πραγμάτων στο ίδιο. Τα συστήματα διαφέρουν επίσης όσον αφορά τη μέγιστη διάρκεια της προσωρινής προστασίας (για παράδειγμα 6 μήνες, 1 έτος, 2, 3, 4 ή 5 έτη κατ' ανώτατο όριο). Ορισμένα κράτη μέλη

προβλέπουν τη δυνατότητα αναστολής της εξέτασης των αιτήσεων χορήγησης άσυλου κατά τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας· άλλα κράτη μέλη δεν προβλέπουν κάτι αντίστοιχο. Οι σημαντικότερες διαφορές έγκεινται στα δικαιώματα και κοινωνικά οφέλη που χορηγούνται στους δικαιούχους της προσωρινής προστασίας. Ορισμένα κράτη μέλη χορηγούν το δικαίωμα πρόσβασης στην απασχόληση ή το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης· άλλα όχι. Ορισμένα κράτη μέλη προβλέπουν ότι τα οφέλη που προκύπτουν από την προσωρινή προστασία δεν μπορούν να καλύπτουν ταυτόχρονα κάποιον αιτούντα άσυλο· τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα οφείλουν να επιλέξουν μεταξύ των δύο οδών. Άλλα κράτη μέλη δεν προβλέπουν τέτοιο ασυμβίβαστο.

- 2.5. Αυτή η κατάσταση παρατηρήθηκε πρόσφατα κατά τη διάρκεια των γεγονότων την άνοιξη του 1999 στο Κοσσυφοπέδιο. Υπάρχουν διαφορές αλλά και πολλά κοινά σημεία μεταξύ των εθνικών μέτρων που ελήφθησαν για την απομάκρυνση Κοσοβάρων, για αιτούντες άσυλο, για τους Κοσοβάρους που ήταν ήδη παρόντες στην επικράτεια πριν από την έναρξη των απομακρύνσεων πληθυσμού, και μεταξύ των χορηγηθέντων δικαιωμάτων. Με αυτήν την ευκαιρία, μπόρεσε επίσης να διαπιστωθεί ότι τα εθνικά νομικά πλαίσια που αφορούν την προσωρινή προστασία ήταν ακόμα ατελή, ελλιπή και όφειλαν ενίοτε να τεθούν σε εφαρμογή βεβιασμένα και με ad hoc τρόπο.
- 2.6. Σε διεθνές επίπεδο, η Εκτελεστική Επιτροπή του Προγράμματος της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες εξέδωσε ορισμένα κείμενα που χρησιμεύουν ως αναφορά για τη διεθνή κοινότητα. Πρόκειται για τα κείμενα EXCOM αριθ. 19 (XXXI) του 1980 για το προσωρινό άσυλο, αριθ. 22 (XXXII) του 1981 για την προστασία των αιτούντων άσυλο σε καταστάσεις μαζικής συρροής, αριθ. 71 (XLIV) του 1993, αριθ. 74 (XLV) του 1994 και αριθ. 85 (XLIX) του 1998 για τη διεθνή προστασία. Το 1994, η Ύπατη Αρμοστεία υπέβαλε στην Εκτελεστική Επιτροπή υπόμνημα για τη διεθνή προστασία, το οποίο συνεχίζει να αποτελεί αναφορά. Από την πλευρά του, το Συμβούλιο της Ευρώπης ξεκίνησε εργασίες στις αρχές του 1999 για το κείμενο σύστασης σχετικά με την προσωρινή προστασία το οποίο ενέκρινε η Επιτροπή Υπουργών στις 3 Μαΐου 2000.

3. ΤΟ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

- 3.1. Στο πλαίσιο της συνθήκης του Μάαστριχτ, τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης θέσπισαν δύο πράξεις: αφενός ένα ψήφισμα του Συμβουλίου, στις 25 Σεπτεμβρίου 1995, για την κατανομή των βαρών όσον αφορά την υποδοχή και την προσωρινή διαμονή των ακουσίως μετακινούμενων ατόμων, που βασίζεται στο άρθρο Κ.1 της ΣΕΕ και αφετέρου μία απόφαση του Συμβουλίου, στις 4 Μαρτίου 1996, σχετικά με μια διαδικασία εγρήγορσης και έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κατανομή των βαρών σε θέματα υποδοχής και προσωρινής διαμονής των ακουσίως μετακινούμενων ατόμων, βασισμένη στο άρθρο Κ.3-2α. Αυτές οι πράξεις δικαιολογήθηκαν από τη συρροή εκτοπισθέντων ατόμων προερχόμενων από την πρώην Γιουγκοσλαβία, κατά το πρώτο μέρος των ετών 1990, κυρίως από τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη. Δεν τέθηκαν ποτέ σε εφαρμογή, ακόμα και στο πλαίσιο της κρίσης του Κοσσυφοπεδίου την άνοιξη του 1999. Προηγουμένως, το Συμβούλιο είχε ασχοληθεί εν συντομία στην Κοπεγχάγη, στις 2 Ιουνίου 1993, με το θέμα των εκτοπισθέντων που προέρχονται από τη Γιουγκοσλαβία (6712/93, Presse 90).

- 3.2. Τα γεγονότα του 1999 στο Κοσσυφοπέδιο προκάλεσαν σειρά εθνικών μέτρων εκ μέρους των κρατών μελών της ΕΕ και δύσκολο συντονισμό.

Τον Απρίλιο 1999, ενόψει της συρροής Κοσοβάρων και της ανάγκης που διαπιστώθηκε στις 6 Απριλίου στη Γενεύη από την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες να προβεί σε απομακρύνσεις πληθυσμών για ανθρωπιστικούς λόγους εκτός της περιοχής πρώτης υποδοχής, τα κράτη μέλη της ΕΕ, στη διάρκεια ενός έκτακτου συμβουλίου "Δικαιοσύνη και εσωτερικές υποθέσεις" στο Λουξεμβούργο στις 7 Απριλίου 1999, αντιμετώπισαν δυσκολίες για την εξεύρεση πεδίου συνεννόησης για το συντονισμό της υποδοχής των σχετικών ατόμων στην επικράτειά τους. Τα συμπεράσματα της Προεδρίας αναγνωρίζουν εντούτοις ότι, για ανθρωπιστικούς λόγους και για αποφευχθεί η αποσταθεροποίηση των μεμονωμένων χωρών υποδοχής στην περιοχή καταγωγής, μπορεί επίσης να αποδειχτεί αναγκαίο να προσφερθεί προσωρινή προστασία και βοήθεια στους εκτοπισθέντες εκτός της περιοχής καταγωγής. Οι απομακρύνσεις πληθυσμών για ανθρωπιστικούς λόγους πρέπει να στηρίζονται στην ελεύθερη βούληση των μετακινούμενων ατόμων. Πρέπει να εφαρμόζεται η αρχή της ενότητας της οικογένειας.

Στις 27 Μαΐου 1999, το Συμβούλιο θέσπισε συμπεράσματα σχετικά με τους εκτοπισθέντες στο Κοσσυφοπέδιο, τα οποία εξετάζουν τα ζητήματα προστασίας κατά τρόπο πιο λεπτομερή. Το Συμβούλιο αναγνώρισε τη συνεχιζόμενη και μάλιστα αυξανόμενη ανάγκη παροχής προσωρινής προστασίας σε αυτά τα άτομα και καλωσόρισε τις προσφορές των κρατών μελών. Προσδιόρισε γενικά το επίπεδο προστασίας και τα κοινωνικά δικαιώματα. Προέβλεψε τη δυνατότητα σύγκλησής του, αν αποδειχτεί απαραίτητο, για να μελετήσει τις ανάγκες από την άποψη της αντιμετώπισης της κρίσης και της υποδοχής, λαμβάνοντας υπόψη την αξιολόγηση της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες. Η λήξη της προσωρινής προστασίας στα κράτη μέλη της ΕΕ έγινε στη συνέχεια χωρίς συντονισμό.

- 3.3. Από την πλευρά της, αρχές Απριλίου 1999, η Επιτροπή τροποποίησε ταχέως πρόταση κοινής δράσης σχετικά με την υποδοχή και τον εκούσιο επαναπατρισμό προσφύγων, εκτοπισθέντων και αιτούντων άσυλο, που υποβλήθηκε το Φεβρουάριο 1998. Τοιουτοτρόπως, το Συμβούλιο μπόρεσε να θεσπίσει στις 26 Απριλίου 1999 στη βάση του άρθρου Κ.3 της ΣΕΕ, κοινή δράση "η οποία προβλέπει μέτρα και προγράμματα προοριζόμενα να υποστηρίξουν την υποδοχή και τον εκούσιο επαναπατρισμό προσφύγων, εκτοπισθέντων και αιτούντων άσυλο, καθώς και έκτακτη βοήθεια στα άτομα που έχουν εγκαταλείψει το Κοσσυφοπέδιο λόγω των πρόσφατων γεγονότων". Σε αυτή τη βάση, η ΕΕ χρηματοδότησε με 17 περίπου εκατ. ευρώ σχέδια που έχουν σχέση με την υποδοχή και τον εκούσιο επαναπατρισμό των Κοσοβάρων.

4. ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

- 4.1. Η Επιτροπή απηύθυνε στο Συμβούλιο, στις 5 Μαρτίου 1997, πρόταση κοινής δράσης βασισμένης στο άρθρο Κ.3.2(β) της ΣΕΕ σχετικά με την προσωρινή προστασία των εκτοπισθέντων. Αυτή η πρόταση περιλάμβανε τα ακόλουθα στοιχεία: ορισμούς, γενικές διατάξεις, καθεστώτα προσωρινής προστασίας, αναθεώρηση ή/και σταδιακή κατάργηση καθεστώτων προσωρινής προστασίας, βοήθεια σε ιδιαιτέρως θιγόμενα κράτη μέλη, διατάξεις για την άδεια διαμονής, οικογενειακή επανένωση, απασχόληση

και κοινωνική ασφάλεια, κατοικία, κοινωνικά και εκπαιδευτικά επιδόματα, άσυλο, ρήτρες εξαίρεσης, λεπτομέρειες εφαρμογής, μακροπρόθεσμα μέτρα προστασίας. Αυτό το σχέδιο αποτέλεσε το αντικείμενο ευνοϊκής γνώμης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στις 23 Οκτωβρίου 1997, η οποία συνοδεύτηκε από αιτήσεις τροποποιήσεων.

- 4.2. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι συζητήσεις στο πλαίσιο του Συμβουλίου κυρίως για το θέμα της αλληλεγγύης και ορισμένες τροποποιήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η Επιτροπή παρουσίασε στις 24 Ιουνίου 1998, τροποποιημένη πρόταση κοινής δράσης, συνοδευόμενη από δεύτερη πρόταση κοινής δράσης, χωριστή αλλά παράλληλη με την πρώτη, σχετικά με την αλληλεγγύη κατά την υποδοχή και τη διαμονή των δικαιούχων προσωρινής προστασίας εκτοπισθέντων. Αυτές οι δύο κοινές δράσεις προορίζονταν να τεθούν ταυτόχρονα σε ισχύ. Αυτή η πρόταση ενσωμάτωνε πολλά σχόλια των κρατών μελών και ορισμένες τροποποιήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με σκοπό να βελτιωθεί η πρόταση και να επιταχυνθεί η διαδικασία επίτευξης συναίνεσης με σκοπό τη θέσπιση κοινών μέτρων για την προσωρινή προστασία. Καθόριζε κυρίως τη μέγιστη διάρκεια προσωρινής προστασίας. Στις 25 Νοεμβρίου 1998, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατύπωσε εκ νέου ευνοϊκή γνώμη στις προτάσεις της Επιτροπής, συνοδευόμενη από αιτήσεις τροποποιήσεων.
- 4.3. Από την πλευρά της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, η πρόταση του 1997 χαρακτηρίστηκε ως ισορροπημένη και εποικοδομητική. Η Ύπατη Αρμοστεία ανέφερε την προτίμησή της για μέγιστη διάρκεια προσωρινής προστασίας 3 έως 5 ετών, για μεγαλύτερη αποσαφήνιση των σχέσεων με τη Σύμβαση της Γενεύης και αξιολόγησε ευνοϊκά το επίπεδο των δικαιωμάτων που χορηγούνται στους δικαιούχους προσωρινής προστασίας. Η αναθεωρημένη πρόταση του 1998 έτυχε ευνοϊκής υποδοχής από την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες η οποία έκρινε ότι επέφερε σημαντικές βελτιώσεις στο κείμενο του 1997.
- 4.4. Στις αρχές του 1999, η Επιτροπή και το Συμβούλιο διαπίστωναν το αδιέξοδο των συζητήσεων, κυρίως όσον αφορά το θέμα της αλληλεγγύης. Η Γερμανική Προεδρία υπέβαλε στο άτυπο Συμβούλιο JAI του Βερολίνου ένα έγγραφο για την κατανομή των βαρών όσον αφορά την υποδοχή και διαμονή εκτοπισθέντων και την ιδέα της αμοιβαίας προαίρεσης των κρατών υποδοχής και των ατόμων που γίνονται δεκτά. Αυτή η τελευταία αρχή έτυχε ευνοϊκής υποδοχής και τα κράτη μέλη και η Επιτροπή συμφώνησαν να συνεχίσουν την εξέτασή της. Την 1η Μαΐου 1999, η πρόταση της Επιτροπής κατέστη από νομική άποψη άκυρη δεδομένης της έναρξης ισχύος της νέας συνθήκης. Προκειμένου να τεθούν σε εφαρμογή τα σημεία 10 έως 12 των συμπερασμάτων του Συμβουλίου της 27ης Μαΐου 1999 σχετικά με τους εκτοπισθέντες από το Κοσσυφοπέδιο, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή συνέχισαν τη συζήτηση υπό την αιγίδα της Φινλανδικής Προεδρίας για όλα τα θέματα που αφορούν την προσωρινή προστασία και την αλληλεγγύη, υπό το φως της εμπειρίας των κρατών μελών από την κρίση στο Κοσσυφοπέδιο.

5. ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

5.1. Με τη συγκεκριμένη πρόταση οδηγίας, η Επιτροπή επιδιώκει τους ακόλουθους στόχους:

- (1) να θέσει σε εφαρμογή τη Συνθήκη, το σχέδιο δράσης της Βιέννης, τα συμπεράσματα της προεδρίας της ειδικής συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στο Τάμπερε και τον πίνακα αποτελεσμάτων που υποβλήθηκε το Μάρτιο 2000 στο Συμβούλιο και στο Κοινοβούλιο·
- (2) να αποφύγει την πλήρη συμφόρηση των εθνικών συστημάτων ασύλου σε περίπτωση μαζικής συρροής, η οποία θα είχε αρνητικά αποτελέσματα για τα συμφέροντα των κρατών μελών, των σχετικών ατόμων και των άλλων ατόμων που ζητούν προστασία εκτός αυτής της μαζικής συρροής, και κατά συνέπεια, να υποστηρίξει τη βιωσιμότητα του ενιαίου ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου·
- (3) να εξασφαλίσει άμεση προστασία και ικανοποιητικό επίπεδο δικαιωμάτων για τα συγκεκριμένα άτομα·
- (4) να διευκρινίσει τη σχέση μεταξύ προσωρινής προστασίας και Σύμβασης της Γενεύης εξασφαλίζοντας την πλήρη εφαρμογή της τελευταίας·
- (5) να συμβάλει στη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή των συγκεκριμένων ατόμων προσφέροντας εργαλεία συντονισμού για την αντιμετώπιση μαζικής συρροής στο εσωτερικό της Ένωσης και για την εφαρμογή της προσωρινής προστασίας·
- (6) να συγκεκριμενοποιήσει την αλληλεγγύη όσον αφορά την υποδοχή των συγκεκριμένων ατόμων υπό την έννοια της οικονομικής αλληλεγγύης και της αμοιβαίας προαίρεσης για την υποδοχή αυτών των ατόμων.

5.2. Η Επιτροπή, προκειμένου να επιτύχει αυτούς τους στόχους, υποβάλλει ένα "πακέτο" σε μία ενιαία οδηγία, βασισμένη στο άρθρο 63-2α και β, που περιλαμβάνει ορισμούς που ανταποκρίνονται στους στόχους της Συνθήκης και ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής οι οποίες πρέπει εξίσου να συμβάλουν στη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής των συγκεκριμένων ατόμων. Η μεταφορά της οδηγίας από τα κράτη μέλη προϋποθέτει την έγκριση ή ενδεχομένως τη διατήρηση εθνικών νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων που επιτρέπουν την εφαρμογή της προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων σύμφωνα με την οδηγία, από τη στιγμή που διαπιστώνεται η μαζική συρροή. Ενεργοποιούνται αυτομάτως μηχανισμοί αλληλεγγύης (βλέπε σημείο 6 για πιο λεπτομερή παρουσίαση).

5.3. Η οδηγία προβλέπει ρητά ότι η προσωρινή προστασία δεν προδικάζει την αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα βάσει της Σύμβασης της Γενεύης, καθιστώντας από την αρχή σαφές ότι δεν πρόκειται να παραβιαστούν ή να παρακαμφθούν οι διεθνείς υποχρεώσεις των κρατών μελών. Προσδιορίζει επίσης ότι ανήκει σε αυτόν τον ίδιο το χαρακτήρα των ελάχιστων προδιαγραφών η δυνατότητα των κρατών μελών να προβλέψουν ή να διατηρήσουν πιο ευνοϊκούς όρους για τα άτομα που τυγχάνουν προσωρινής προστασίας. Τέλος, όπως απέδειξε η κρίση στο Κοσσυφοπέδιο, η επαφή

με την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες αποτελεί απαραίτητο στοιχείο για την αξιολόγηση της κατάστασης και των θεμάτων προστασίας. Εξάλλου, τα άτομα τα οποία ενδιαφέρει η προσωρινή προστασία σε περίπτωση μαζικής συρροής μπορούν να εμπέσουν στο πεδίο της εντολής της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες. Η οδηγία αναγνωρίζει συνεπώς το γεγονός αυτό προβλέποντας τακτικές διαβουλεύσεις για την έναρξη, την εφαρμογή και την παύση της προσωρινής προστασίας.

- 5.4. Η μέγιστη διάρκεια προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής αποτελεί σημαντικό στοιχείο του συστήματος, κυρίως αν η πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου αναβάλλεται προσωρινά. Η Επιτροπή είχε προτείνει το 1998 μέγιστη περίοδο 3 ετών, η οποία μπορεί κατ' εξαίρεση να παραταθεί μέχρι τα 5 έτη. Φαίνεται εντούτοις, ότι αυτή η περίοδος αποτελεί ακόμα το αντικείμενο δισταγμών ή επιφυλάξεων πολλών κρατών μελών. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Επιτροπή υποβάλλει νέα πρόταση για μέγιστη περίοδο δύο ετών, η οποία είναι εύλογη και επωφελής. Αν δεν είναι δυνατό να συγκεντρωθεί ειδική πλειοψηφία για να επιτευχθεί η παύση της προσωρινής προστασίας όπως αναπτύσσεται στο σημείο 5.6, αυτή θα πρέπει αυτομάτως να λήξει μετά από 2 έτη. Σε κάθε περίπτωση, μπορεί, οποτεδήποτε, να τεθεί τέλος στην προσωρινή προστασία.
- 5.5. Ο σκληρός πυρήνας της οδηγίας βρίσκεται στη μέθοδο ενεργοποίησης και παύσης της προσωρινής προστασίας. Κατά πρώτον, στο μέτρο που δεν μπορούν να υπάρχουν προκαθορισμένα ποσοτικά κριτήρια για να κηρυχθεί η μαζική συρροή, χρειάζεται κοινή απόφαση για τη διαπίστωσή της. Η απόφαση αυτή πρέπει εντούτοις να στηρίζεται στην εξέταση εξειδικευμένων θεμάτων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που έχουν σχέση με την αλληλεγγύη. Αυτή η απόφαση εκτέλεσης ανατίθεται στο Συμβούλιο λόγω του ειδικού χαρακτήρα της προσωρινής προστασίας και της αδυναμίας να προσδιοριστούν εκ των προτέρων ποσοτικά κριτήρια για να καθοριστεί η μαζική συρροή εκτοπισθέντων ατόμων. Αυτή η απόφαση πρέπει να λαμβάνεται με ειδική πλειοψηφία λόγω της σημασίας της και της ανάγκης να υπάρχει συμφωνία ικανοποιητικού αριθμού κρατών μελών για την ενεργοποίηση της προσωρινής προστασίας. Το αυτό ισχύει για την παύση, η οποία πρέπει επίσης να στηρίζεται στην εξέταση ειδικών θεμάτων. Η οδηγία καθορίζει το περιεχόμενο της απόφασης ενεργοποίησης και τα αποτελέσματά της. Από την από κοινού ενεργοποίηση, όλα τα κράτη μέλη πρέπει να θέτουν σε εφαρμογή την προσωρινή προστασία σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας.

Σε σχέση με τις προτάσεις της του 1998, η Επιτροπή επεδίωξε επίσης να απλοποιήσει τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων και να καταστήσει το μηχανισμό πιο κατανοητό. Στα πλαίσια της μέγιστης περιόδου προσωρινής προστασίας, η παράταση γίνεται αυτομάτως.

- 5.6. Το επίπεδο των υποχρεώσεων των κρατών μελών έναντι των δικαιούχων πρέπει να ανταποκρίνεται σε πολλές επιταγές. Κατά πρώτον, πρέπει να είναι δίκαιες επειδή αφενός μεν πρέπει να αντανakλούν τις ευρωπαϊκές ανθρωπιστικές παραδόσεις αφετέρου δε ενδέχεται μεταξύ των συγκεκριμένων ατόμων να υπάρχουν πολλοί πρόσφυγες κατά την έννοια της Σύμβασης της Γενεύης. Δεύτερον, πρέπει να είναι αρκετά ελκυστικές προκειμένου να αποφεύγεται ο υπερβολικός αριθμός αιτήσεων ασύλου. Το επίπεδο που προτείνεται από την Επιτροπή στην παρούσα πρόταση οδηγίας διατηρεί τις φιλοδοξίες των αρχικών προτάσεων της του 1997 και 1998,

λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη τις συζητήσεις που έχουν πραγματοποιηθεί στο Συμβούλιο και στο Κοινοβούλιο. Αντανακλά επίσης την προσεκτική εξέταση των μέτρων που ελήφθησαν από τα κράτη μέλη σε σχέση με Κοσοβάρους που έτυχαν προσωρινής προστασίας.

Η πρώτη υποχρέωση των κρατών μελών προς τους δικαιούχους προσωρινής προστασίας πρέπει να είναι η νομότυπη έκδοση άδειας διαμονής, καθ' όλη τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας. Λαμβάνοντας υπόψη τις συζητήσεις των τριών τελευταίων ετών καθώς και την εμπειρία από το Κοσσυφοπέδιο, η οδηγία δεν επιδιώκει να καθορίσει την ακριβή διάρκεια των χορηγούμενων αδειών διαμονής. Εντούτοις, η μεταχείριση που επιφυλάσσεται στα άτομα που τυγχάνουν προσωρινής προστασίας πρέπει να είναι εκείνη που ορίζεται από τις ελάχιστες προδιαγραφές, ανεξάρτητα από τη διάρκεια της άδειας διαμονής. Σε περίπτωση που τα συγκεκριμένα άτομα προέρχονται από χώρες που υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης εισόδου, η οδηγία προβλέπει την απλούστευση των διατυπώσεων και την ατέλεια των θεωρήσεων εισόδου.

Η Επιτροπή δέχτηκε μια τροποποίηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την ενημέρωση των δικαιούχων: είναι πράγματι σημαντικό για αυτά τα άτομα να γνωρίζουν τα διάφορα δικαιώματα που τους χορηγούνται, τις διατάξεις που αφορούν την πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου και εκείνες που διέπουν τη λήξη της προσωρινής προστασίας.

Η Επιτροπή επιβεβαιώνει τη σημασία που προσδίδει στη δυνατότητα των δικαιούχων προσωρινής προστασίας να έχουν πρόσβαση στην απασχόληση υπό τις ίδιες προϋποθέσεις που ισχύουν για τους αναγνωρισμένους πρόσφυγες. Πρόκειται για υποχρέωση που επιτρέπει να περιοριστεί η εξάρτηση των ατόμων από μηχανισμούς βοήθειας και διευκολύνει τα προγράμματα εθελοντικού επαναπατρισμού. Η πρόσβαση στην απασχόληση μπορεί εξάλλου να αποτελεί ένα ιδιαίτερα ελκυστικό στοιχείο της προσωρινής προστασίας σε σχέση με τη διαδικασία ασύλου.

Η οδηγία προβλέπει επίσης τις υποχρεώσεις που αφορούν τη στέγαση ή την κατοικία, την κοινωνική μέριμνα ή την εξασφάλιση των αναγκαίων μέσων συντήρησης, την ιατρική περίθαλψη, την εκπαίδευση και την κατάρτιση.

Η Επιτροπή προσδιόρισε στην πρόταση οδηγίας για την οικογενειακή επανένωση ότι το θέμα της διατήρησης της ενότητας της οικογένειας στο πλαίσιο της προσωρινής προστασίας θα πρέπει να εξεταστεί σε ειδική πρόταση και όχι στη γενική της πρόταση. Λαμβάνοντας υπόψη την περιορισμένη προκαθορισμένη διάρκεια της προσωρινής προστασίας, η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι απαραίτητο να συγκεντρωθεί στην οικογένεια που έχει ήδη δημιουργηθεί στη χώρα καταγωγής και η οποία έχει χωρίσει λόγω των συνθηκών της μαζικής συρροής. Μπορεί να εξεταστεί μία ευρεία έννοια της οικογένειας. Αυτό αντιστοιχεί εξάλλου με αυτό που εφαρμόστηκε από τα κράτη μέλη σε σχέση με τους Κοσοβάρους. Εντούτοις, το προβλεπόμενο στο προκείμενο δικαίωμα είναι πιο περιορισμένο από εκείνο που προβλέπεται στην οδηγία για την "οικογενειακή επανένωση". Η Επιτροπή δεν αποκρύπτει επιπλέον ότι δεν συντρέχουν οι πολιτικοί όροι για να προβλεφθεί η οικογενειακή επανένωση των ατόμων που δικαιούνται προσωρινής προστασίας κατά τρόπο ευρύτερο από τον προτεινόμενο στο προκείμενο. Επιθυμεί να συμβιβάσει την αναγνώριση μιας ειδικής κατάστασης και την εφαρμογή του δικαιώματος οικογενειακού βίου που προβλέπεται

από την ευρωπαϊκή σύμβαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και το οποίο ισχύει εξίσου για τα άτομα που τυγχάνουν προσωρινής προστασίας, όπως ορίζεται στη σύσταση του Συμβουλίου της Ευρώπης, που εγκρίθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 1999 από την Επιτροπή των Υπουργών, για την οικογενειακή επανένωση των προσφύγων και των άλλων ατόμων που χρήζουν διεθνούς προστασίας (Συλλογή (99)23).

Η συγκεκριμένη οδηγία προσδίδει ιδιαίτερη προσοχή στην κατάσταση των παιδιών, των ασυνόδευτων ανηλίκων ή των ατόμων που έχουν ειδικές ανάγκες, ιδιαίτερα εκείνων που έχουν υποστεί σοβαρούς τραυματισμούς. Η οδηγία προβλέπει επίσης τη μη διακριτική εφαρμογή των υποχρεώσεων στους δικαιούχους προσωρινής προστασίας.

Η οδηγία δεν καλύπτει το ζήτημα της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων που δικαιούνται προσωρινής προστασίας και κατά συνέπεια δεν ρυθμίζει ειδικά την επανεισδοχή ατόμου που δικαιούται προσωρινής προστασίας σε ένα αρχικό κράτος μέλος και διαμένει παράτυπα σε κάποιο άλλο. Αφενός, μπορούν απλά να εφαρμοστούν οι ισχύοντες κανόνες για την επανεισδοχή ατόμων που διαμένουν παράτυπα σε κάποιο κράτος μέλος και διαθέτουν άδεια διαμονής σε άλλο κράτος μέλος. Αφετέρου, η Επιτροπή θα υποβάλει εν ευθέτω χρόνω τις προτάσεις της σχετικά με τα μέτρα που αφορούν την ελεύθερη κυκλοφορία υπηκόων τρίτων χωρών στην επικράτεια των κρατών μελών και τις προϋποθέσεις.

- 5.7. Οι διατάξεις που αφορούν την πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου πρέπει να αποτελέσουν την ευκαιρία να διευκρινιστεί οριστικά η σχέση μεταξύ της προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής και της Σύμβασης της Γενεύης. Η Επιτροπή θεωρεί ότι αυτές οι διατάξεις πρέπει να είναι σύντομες και να καθιερώνουν αυστηρές αρχές. Τοιουτοτρόπως η πρόσβαση στη διαδικασία πρέπει να κατοχυρώνεται ρητά. Εντούτοις, πρέπει να υπάρχει σεβασμός για τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη επιλέγουν να αντιμετωπίσουν τη μαζική συρροή με το δικό τους σύστημα διαχείρισης. Η οδηγία δεν πρέπει να υποχρεώσει τα κράτη μέλη να θέτουν ή όχι σε εφαρμογή μηχανισμούς αναστολής της εξέτασης των αιτήσεων, να απαγορεύουν ή όχι το συνδυασμό του καθεστώτος του αιτούντος άσυλο με το καθεστώς της προσωρινής προστασίας κλπ... Η αναστολή μπορεί να αποτελεί απαραίτητο μέσο για τα κράτη μέλη τα οποία θίγονται ως επί το πλείστον από τη συρροή. Ο μη συνδυασμός των καθεστώτων μπορεί να αποτελεί συμπληρωματικό στοιχείο που να ευνοεί τον ελκυστικό χαρακτήρα της προσωρινής προστασίας και να ελαφρύνει το βάρος των αιτήσεων ασύλου. Αντιθέτως, η οδηγία πρέπει να προβλέψει προϋποθέσεις που να κατοχυρώνουν απόλυτα την πρόσβαση στη διαδικασία για τα άτομα που το επιθυμούν. Τοιουτοτρόπως οι εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας θα είναι αναμφίβολα διαφορετικές αλλά θα περιστρέφονται γύρω από μία κοινή ισχυρή αρχή.
- 5.8. Όπως και με την πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου, το θέμα του επαναπατρισμού και των μέτρων μετά την προσωρινή προστασία πρέπει να διέπεται από απλές αρχές και ελάχιστες προδιαγραφές υπαγόμενες στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 63 της συνθήκης. Μετά το τέλος της προσωρινής προστασίας, πρέπει να εφαρμόζεται το δίκαιο που διέπει την προστασία και την είσοδο και διαμονή των αλλοδαπών. Κατ' αυτόν τον τρόπο διάφορα σενάρια είναι πιθανά:
- τα κράτη μέλη πρέπει να εξετάζουν τις αιτήσεις ασύλου των ατόμων που επιθυμούν να υποβάλουν αίτηση·

- σε περίπτωση που οι αιτήσεις αυτές απορριφθούν, μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή επικουρική προστασία ή εντολή να εγκαταλείψουν την επικράτεια ανάλογα με την προσωπική κατάσταση του αιτούντος ή την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα καταγωγής·
- σε περίπτωση απουσίας αιτήσεως ασύλου, ισχύει το δίκαιο που εφαρμόζεται όσον αφορά τη διαμονή αλλοδαπών·
- σε περίπτωση νέων εισόδων στην επικράτεια των κρατών μελών εφαρμόζεται το δίκαιο που διέπει το άσυλο και την είσοδο και διαμονή των αλλοδαπών·
- μπορούν να εγκριθούν προγράμματα μετεγκατάστασης από τα κράτη μέλη.

Η οδηγία προβλέπει κανόνες που παρέχουν τη δυνατότητα εφαρμογής αυτής της βασικής αρχής, την αντιμετώπιση ειδικών καταστάσεων και την εφαρμογή προγραμμάτων εκούσιου επαναπατρισμού.

- 5.9. Η εφαρμογή της προσωρινής προστασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση απαιτεί τη χρήση μέσων που να διευκολύνουν το συντονισμό μεταξύ κρατών μελών. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η οδηγία προβλέπει τη διοικητική συνεργασία μεταξύ κρατών μελών, σε συνεργασία με την Επιτροπή. Η Επιτροπή έχει την πρόθεση να συγκαλεί τακτικά επ' ευκαιρία κάθε απόφασης ενεργοποίησης της προσωρινής προστασίας ομάδα συντονισμού στην οποία κάθε κράτος μέλος διορίζει αντιπρόσωπο. Αυτή η ομάδα θα συγκαλείται εάν χρειάζεται μέχρι και ένα έτος μετά τη λήξη της προσωρινής προστασίας. Θα εξετάζει οποιοδήποτε θέμα σχετικά με την εφαρμογή της προσωρινής προστασίας το οποίο μπορεί να ορίζεται από τον πρόεδρο της ομάδας ή από τους αντιπροσώπους των κρατών μελών. Η ομάδα θα μπορεί, κάθε φορά που κρίνει απαραίτητο, να συμβουλευείται οποιαδήποτε σχετική οργάνωση.
- 5.10. Η οδηγία προβλέπει επίσης τους λόγους εξαίρεσης από την προσωρινή προστασία για τα άτομα που δεν είναι αντάξια και τις προϋποθέσεις εφαρμογής τους.
- 5.11. Πριν να προσδιοριστεί λεπτομερέστερα ο μηχανισμός της αλληλεγγύης, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι οι λόγοι μαζικής συρροής εκτοπισθέντων οφείλονται σε γεγονότα που ενδιαφέρουν τις εξωτερικές σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την κοινή εξωτερική πολιτική της και πολιτική ασφάλειας, καθώς και την ασφάλειά της και την άμυνα. Ενδιαφέρουν επίσης την ανθρωπιστική βοήθεια της Κοινότητας. Κατά την έναρξη κρίσεων και συρράξεων, η Ευρωπαϊκή Ένωση διαθέτει ικανότητες συναγερμού και συμμετέχει στην πρόληψη και στη διαχείριση αυτών των κρίσεων. Στον τομέα μάλιστα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, πρέπει να ενισχυθεί περισσότερο η εξωτερική δράση της Ένωσης, ενσωματώνοντας αυτά τα θέματα στον καθορισμό και την εφαρμογή των άλλων της πολιτικών και δράσεων. Η προσωρινή προστασία σε περίπτωση μαζικής συρροής εγγράφεται συνεπώς σε ένα συνεκτικό και ολοένα και πιο αποτελεσματικό σύνολο δυνατοτήτων δράσης της Ένωσης, που επιτρέπουν στο μέτρο του δυνατού την πρόληψη των αιτιών μαζικής συρροής και την παρέμβαση κατά τη διάρκεια των κρίσεων, με επιτόπου μέτρα ή ενέργειες μετά την κρίση, κυρίως υπό την έννοια του επαναπατρισμού. Αυτό δεν καταργεί τις υποχρεώσεις προστασίας των κρατών μελών όπως τονίζονται στο σημείο 4 των συμπερασμάτων του Τάμπερε. Εντούτοις, τα κράτη μέλη μπορούν να υπολογίζουν σε σειρά μέσων για την εφαρμογή των οποίων η Επιτροπή είναι διατεθειμένη να διαδραματίσει πλήρως το ρόλο της στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της. Η πρότασή της για σύστημα ταχείας αντίδρασης εξυπηρετεί το σκοπό αυτό.

6. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

6.1. Όπως και το 1998 στην αναθεωρημένη πρότασή της για κοινή δράση, η Επιτροπή αναγνωρίζει τη σχέση μεταξύ παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και αλληλεγγύης. Αυτή η αλληλεγγύη πρέπει να μπορεί να εκφράζεται μέσω ενός σαφούς, διαφανούς και προβλέψιμου χρηματοδοτικού μηχανισμού. Η Επιτροπή θεωρεί επίσης ότι, λαμβάνοντας υπόψη το ιστορικό αυτού του θέματος, το θέμα της κατανομής των βαρών πρέπει να ρυθμιστεί από την κοινοτική νομοθεσία. Αυτό υποστηρίζεται κυρίως από τα κράτη μέλη που επιβαρύνθηκαν στο μέγιστο από τις μαζικές συρροές κατά τα τελευταία έτη. Εντούτοις, μόνο η κατανομή που βασίζεται στην αμοιβαία προαίρεση των κρατών μελών υποδοχής και των εκτοπισθέντων μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο συναίνεσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

6.2. Οικονομική αλληλεγγύη.

Το σχέδιο οδηγίας προβλέπει ρητά ένα μηχανισμό οικονομικής αλληλεγγύης υπό την απλή μορφή αναφοράς στην απόφαση του Συμβουλίου για τη δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Ταμείου για τους Πρόσφυγες. Πράγματι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 63, παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 14 Δεκεμβρίου 1999, αυτή την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου. Πέραν των διαρθρωτικών μέτρων για την εξασφάλιση των υλικών όρων υποδοχής, την ένταξη και τον εκούσιο επαναπατρισμό, αυτό το Ταμείο προορίζεται να χρηματοδοτήσει έκτακτα μέτρα σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων στην επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή η πρόταση έτυχε ευνοϊκής υποδοχής και διεξάγονται διαπραγματεύσεις για την οριστικοποίησή της στο επίπεδο του Συμβουλίου. Εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 11 Απριλίου 2000. Αυτή η αναφορά στο Ευρωπαϊκό Ταμείο για τους Πρόσφυγες είναι επαρκής επειδή δημιουργεί άμεσο σύνδεσμο αποφεύγοντας περιττές επαναλήψεις και μη τροποποιώντας τους κανόνες λειτουργίας του Ταμείου. Αυτοί οι κανόνες επιτρέπουν τη χρηματοδότηση των επιλέξιμων μέτρων, διαρθρωτικών και έκτακτων, που προβλέπονται από την οδηγία. Αυτό το Ταμείο θα εφοδιαστεί με 216 εκατ. ευρώ για πέντε έτη (36 για το έτος 2000 και 45 για κάθε επόμενο έτος, εκ των οποίων 10 εκατ. ευρώ για τα έκτακτα μέτρα).

6.3. Αλληλεγγύη κατά την υποδοχή.

Η υποδοχή, τηρουμένων βεβαίως των διεθνών υποχρεώσεων των κρατών μελών σχετικά με τη μη επαναπροώθηση, πρέπει να αποτελεί την έκφραση της βούλησης των κρατών και της συναίνεσης των δικαιούχων, που δεν βρίσκονται ακόμα στην επικράτεια αυτού του κράτους μέλους, να γίνουν δεκτοί από το κράτος μέλος. Τα κράτη ορίζουν τις δυνατότητές τους υποδοχής αλλά η εθελοντική στάση δεν μπορεί να συνεπάγεται την υποχρέωση να προβαίνουν σε προσφορές το μέγεθος των οποίων θα πρέπει να προσδιορίζεται λεπτομερώς. Αυτή η εθελοντική στάση μπορεί να ασκείται σε δύο φάσεις: κατά τη στιγμή της διαπίστωσης της μαζικής συρροής και μεταγενέστερα, κατά τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας, αν το κράτος μέλος έχει ακόμα ανάγκη να απευθύνει έκκληση στην αλληλεγγύη των άλλων κρατών μελών. Σε αυτή την τελευταία περίπτωση, ο μηχανισμός προβλέπει μία βάση συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και ορισμένες χρήσιμες λειτουργικές αρχές για την εφαρμογή της.

Η κοινοτική αρχή συνίσταται κανονικά στην υποδοχή με πνεύμα κοινοτικής αλληλεγγύης. Γι' αυτό το λόγο η συζήτηση και οι προσφορές πρέπει να ενσωματωθούν στην προπαρασκευή της απόφασης του Συμβουλίου για την ενεργοποίηση της προσωρινής προστασίας και στη συνέχεια οι προσφορές να προσαρτηθούν στην απόφαση υπό τη μορφή δηλώσεων των κρατών μελών. Εντούτοις, αν η ευελιξία των προαναφερομένων αρχών αποδειχτεί ανεπαρκής, πρέπει να προβλεφθεί εξαιρετική δυνατότητα μη εφαρμογής της κατανομής των βαρών. Αυτή η δυνατότητα πρέπει να είναι αιτιολογημένη.

Αυτός ο μηχανισμός σέβεται τον εθελοντικό χαρακτήρα της προσφοράς των κρατών μελών και τις διεθνείς τους υποχρεώσεις και επιτρέπει ευελιξία αντίδρασης σε σχέση με τα διάφορα είδη μαζικής συρροής που θα μπορούσαν να σημειωθούν (η συρροή δεν γίνεται αναγκαστικά μέσω απομακρύνσεων πληθυσμών για ανθρωπιστικούς λόγους, για παράδειγμα), εντασσόμενος ταυτόχρονα σε ένα κοινοτικό ρυθμιστικό πλαίσιο.

7. Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΒΑΣΗΣ

- 7.1. Η επιλογή της νομικής βάσης συμφωνεί με τις τροποποιήσεις που εισήχθησαν στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας από τη συνθήκη του Άμστερνταμ που άρχισε να ισχύει από την 1η Μαΐου 1999. Το άρθρο 63, παράγραφος 2, προβλέπει ότι το Συμβούλιο θεσπίζει μέτρα σχετικά με τους πρόσφυγες και τους εκτοπισθέντες κυρίως στους ακόλουθους τομείς: ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε εκτοπισθέντες από τρίτες χώρες, οι οποίοι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους (α) και μέτρα για να κατοχυρωθεί η δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής προσφύγων και εκτοπισθέντων (β). Τοιουτοτρόπως το άρθρο 63 αποτελεί τη δέουσα νομική βάση για να υποβληθεί πρόταση για τις ελάχιστες προδιαγραφές στον τομέα της προσωρινής προστασίας που να στηρίζεται στην αλληλεγγύη μεταξύ κρατών μελών και σε μέτρα δίκαιης κατανομής των βαρών μεταξύ των κρατών μελών.
- 7.2. Η πρόταση οδηγίας πρέπει να εγκριθεί με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 67 της συνθήκης, σύμφωνα με την οποία, κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου πέντε ετών, το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα βάσει προτάσεως της Επιτροπής ή κατόπιν πρωτοβουλίας κράτους μέλους και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο τίτλος IV της συνθήκης ΕΚ δεν εφαρμόζεται στο Ηνωμένο Βασίλειο και στην Ιρλανδία, εκτός αν αυτά τα δύο κράτη αποφασίσουν διαφορετικά, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που ορίζονται στο πρωτόκολλο για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας που προσαρτάται στις συνθήκες. Ο τίτλος IV της συνθήκης ΕΚ δεν εφαρμόζεται επίσης στη Δανία, δυνάμει του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στις συνθήκες.

8. Η ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ: ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗ ΑΞΙΑ

- 8.1. Η ενσωμάτωση, στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, του νέου τίτλου IV για τις πολιτικές θεώρησης, ασύλου, μετανάστευσης και άλλες πολιτικές που συνδέονται με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, καταδεικνύει τη θέληση των υψηλά συμβαλλόμενων μερών, να απονεύμουν αρμοδιότητες στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα στους συγκεκριμένους τομείς. Εντούτοις, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δεν έχει

αποκλειστικές αρμοδιότητες στο συγκεκριμένο τομέα και συνεπώς, παρά την πολιτική βούληση να εφαρμόσει κοινή πολιτική στον τομέα του ασύλου και της μετανάστευσης, η αρμοδιότητα αυτή πρέπει να ασκείται σε συμφωνία με το άρθρο 5 της συνθήκης, δηλαδή μόνον εάν και στο βαθμό που η δράση που διεξάγεται σε κοινοτικό επίπεδο παρουσιάζει προφανή πλεονεκτήματα, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων της, σε σχέση με τη δράση στο επίπεδο των κρατών μελών. Η πρόταση οδηγίας πληροί αυτά τα κριτήρια.

8.2. Επικουρικότητα.

Η δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης περιλαμβάνει τη θέσπιση μέτρων σχετικά με το άσυλο και τους πρόσφυγες και εκτοπισθέντες. Ο ειδικός στόχος αυτής της πρωτοβουλίας είναι να θεσπίσει ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και να συμβάλει στην κατανομή των βαρών μεταξύ των κρατών μελών για την υποδοχή αυτών των ατόμων και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτής. Αυτές οι προδιαγραφές και τα μέτρα πρέπει να μπορούν να εφαρμόζονται σύμφωνα με ελάχιστους κοινούς μηχανισμούς και αρχές σε όλα τα κράτη μέλη. Πράγματι, η κατάσταση όσον αφορά την παροχή προσωρινής προστασίας διαφέρει από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Ο καθορισμός ελάχιστων προδιαγραφών σε κοινοτικό επίπεδο πρέπει να πραγματοποιηθεί με δράση όπως η προτεινόμενη. Ο καθορισμός ελάχιστων προδιαγραφών θα επιτρέψει επίσης να περιοριστεί η δυνατότητα των υπηκόων τρίτων χωρών να επιλέγουν τη χώρα προορισμού τους μόνο στη βάση των πλέον ευνοϊκών όρων που ισχύουν στο κράτος αυτό. Επιπλέον, η αλληλεγγύη μπορεί να διοργανωθεί καλύτερα σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Τέλος, η συνεχιζόμενη απουσία κοινοτικής νομοθεσίας σχετικά με την προσωρινή προστασία θα είχε αρνητικά αποτελέσματα για την αποτελεσματικότητα άλλων πράξεων που αφορούν το άσυλο.

8.3. Αναλογικότητα.

Η μορφή της κοινοτικής δράσης πρέπει να είναι η απλούστερη και να επιτρέπει την υλοποίηση του στόχου της πρότασης και την αποτελεσματική εφαρμογή της. Με το πνεύμα αυτό, το επιλεγόμενο νομικό μέσο είναι η οδηγία, η οποία επιτρέπει τον καθορισμό των ελάχιστων προδιαγραφών αφήνοντας παράλληλα στα κράτη μέλη που είναι αποδέκτες τη δυνατότητα να επιλέξουν την πλέον ενδεδειγμένη μορφή και μέσα για να θέσουν τις ελάχιστες προδιαγραφές σε εφαρμογή στο δικό τους νομικό και εθνικό πλαίσιο. Επιπλέον, η πρόταση οδηγίας δεν επιδιώκει να ορίσει προδιαγραφές σχετικά για παράδειγμα με την ερμηνεία της Σύμβασης της Γενεύης, την επικουρική προστασία ή άλλα θέματα του δικαιώματος διαμονής των αλλοδαπών, οι οποίες θα αποτελέσουν το αντικείμενο άλλων προτάσεων. Επικεντρώνεται σε ένα σύνολο ελάχιστων προδιαγραφών που είναι αυστηρά απαραίτητες για τη συνοχή της προβλεπόμενης δράσης.

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

Κεφάλαιο I: Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Το συγκεκριμένο άρθρο προσδιορίζει το στόχο της οδηγίας που είναι ο καθορισμός ελάχιστων προδιαγραφών παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων από τρίτες χώρες, οι οποίοι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους και η θέσπιση μέτρων για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων. Η εφαρμογή προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων υπόκειται σε ελάχιστες προδιαγραφές, υλικές και διαδικαστικές, καθώς και σε μέτρα που επιδιώκουν τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής εκτοπισθέντων, όπως ορίζεται στην πρόταση οδηγίας.

Άρθρο 2

Αυτό το άρθρο περιλαμβάνει τον ορισμό των διαφόρων εννοιών που χρησιμοποιούνται στις διατάξεις της πρότασης οδηγίας.

- (α) Η έννοια της "προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής" ορίζεται επακριβώς για να προσδιορίσει με σαφήνεια το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Αφορά τους έκτακτους διακανονισμούς που γίνονται σε περίπτωση ιδιαίτερα εκτεταμένης συρροής εκτοπισθέντων στόχος των οποίων είναι να παράσχουν δέουσα και χρονικά περιορισμένη προστασία προστατεύοντας ταυτόχρονα το σύστημα ασύλου από επιζήμιες δυσλειτουργίες. Επιδιώκοντας το ευανάγνωστο της οδηγίας, η έκφραση "προσωρινή προστασία" χρησιμοποιείται στο υπόλοιπο κείμενο.
- (β) Η έννοια "Σύμβαση της Γενεύης" αναφέρεται στη Σύμβαση σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων της 28ης Ιουλίου 1951, που τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967.
- (γ) Η έννοια των "εκτοπισθέντων από τρίτες χώρες, οι οποίοι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους" καλύπτει τους υπηκόους τρίτων χωρών ή απάτριδες οι οποίοι εξαναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τη χώρα τους και των οποίων ο επαναπατρισμός έχει καταστεί αδύνατος για λόγους για τους οποίους δίνονται παραδείγματα. Αυτά τα άτομα μπορούν ενδεχομένως να περιλαμβάνουν πρόσφυγες ή άτομα που μπορούν να καλύπτονται από επικουρικές μορφές προστασίας.
- (δ) Η έννοια της μαζικής συρροής χρησιμοποιείται όταν συντρέχουν τρία φαινόμενα. Καταρχάς, η συρροή πρέπει να προέρχεται από την ίδια χώρα ή την ίδια γεωγραφική ζώνη. Τοιουτοτρόπως η συγκυριακή και συνδυασμένη συρροή αιτούντων άσυλο που προέρχονται από διαφορετικές χώρες δεν συνιστά μαζική συρροή που ενεργοποιεί την προσωρινή προστασία που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας οδηγίας. Στη συνέχεια, η σταδιακή άφιξη αιτούντων άσυλο, προσφύγων ή εκτοπισθέντων από κάποια χώρα ή ζώνη καταγωγής δεν μπορεί από μόνη της να δικαιολογήσει την εφαρμογή αυτής της προσωρινής προστασίας. Εντούτοις, μπορεί να υπάρξει κάποια στιγμή κατά την οποία η συρροή, σταδιακή στην αρχή, εντείνεται κατά τέτοιο τρόπο

που καθίσταται μαζική και το κανονικό σύστημα ασύλου δεν μπορεί να την απορροφήσει. Τέλος, εκτός του γεγονότος ότι πρέπει να πρόκειται για σημαντικό αριθμό ατόμων, είναι αδύνατο να προσδιοριστεί εκ των προτέρων αριθμητικά αυτό που συνιστά πράγματι μαζική συρροή. Επαφίεται στο Συμβούλιο να διαπιστώσει τη μαζική συρροή.

- (ε) Η έννοια του πρόσφυγα καλύπτει τους υπηκόους τρίτων χωρών ή τους απάτριδες που ανταποκρίνονται στον ορισμό της Σύμβασης της Γενεύης σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων.
- (στ) Η έννοια των ασυνόδευτων ανηλίκων καθορίζεται στη βάση του ορισμού που αναφέρεται στο ψήφισμα του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1997 σχετικά με τους ασυνόδευτους ανηλίκους υπηκόους τρίτων χωρών.
- (ζ) Η άδεια διαμονής καθορίζεται σε ευρεία έννοια και συμπεριλαμβάνει όλους τους τίτλους διαμονής που εκδίδονται από τα κράτη μέλη χωρίς να γίνεται διάκριση ανάλογα με τους λόγους έκδοσής τους ή τη μορφή τους. Πρέπει εντούτοις να πρόκειται για άδειες διαμονής και όχι για έγγραφα που αποδεικνύουν την απλή ανοχή της παρουσίας των ατόμων αυτών στην επικράτεια.

Άρθρο 3

Αυτό το άρθρο προσδιορίζει τις γενικές υποχρεώσεις που είναι απαραίτητες για την εφαρμογή της προσωρινής προστασίας λόγω των διεθνών δεσμεύσεων που αναλαμβάνονται από τα κράτη μέλη.

1. Αυτή η παράγραφος προσδιορίζει με σαφήνεια ότι η προσωρινή προστασία δεν αποτελεί παρέκκλιση από την εφαρμογή της Σύμβασης της Γενεύης. Η προστασία αυτή αποτελεί μέτρο εξαιρετικού χαρακτήρα.
2. Αυτή η παράγραφος ορίζει ότι η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου χρησιμεύει επίσης ως αναφορά για την εφαρμογή της προσωρινής προστασίας.
3. Αυτή η παράγραφος προβλέπει τακτικές διαβουλεύσεις με την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και άλλους οργανισμούς για την εφαρμογή των διαφόρων φάσεων της προσωρινής προστασίας για διάφορους λόγους. Καταρχάς, η Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες διαθέτει εντολή για τους πρόσφυγες καθώς και για άλλα πρόσωπα χρήζοντα διεθνούς προστασίας. Επιπλέον, διαδραματίζει κεντρικό ρόλο εταίρου της διεθνούς κοινότητας όταν διάφορες κρίσεις θέτουν σε κίνδυνο τους πρόσφυγες και τους εκτοπισθέντες. Είναι σημαντικό να λαμβάνεται υπόψη η αξιολόγηση της κατάστασης στην οποία προβαίνει. Τέλος, η διακήρυξη αριθ. 17 σχετικά με το άρθρο 73 Κ της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, που προσαρτάται στη συνθήκη του Άμστερνταμ, προβλέπει ότι πραγματοποιούνται διαβουλεύσεις για τα θέματα που άπτονται της πολιτικής ασύλου με την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και με άλλους διεθνείς οργανισμούς.
4. Αυτή η διάταξη εξαιρεί από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας τα άτομα που έχουν γίνει δεκτά δυνάμει καθεστώτων προσωρινής προστασίας πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας.

5. Στο μέτρο που η οδηγία προβλέπει τις ελάχιστες προδιαγραφές, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να θεσπίσουν ή να διατηρήσουν πιο ευνοϊκές διατάξεις για τα άτομα που καλύπτονται από την προσωρινή προστασία.

Κεφάλαιο II : Διάρκεια και εφαρμογή της προσωρινής προστασίας

Άρθρο 4

Αυτό το άρθρο καθορίζει την κανονική διάρκεια της προσωρινής προστασίας καθώς και τη μέγιστη διάρκειά της. Τοιούτοτρόπως η κανονική διάρκεια ανέρχεται σε ένα έτος. Μπορεί να παραταθεί ανά περίοδο 6 μηνών για ένα επιπλέον έτος. Η συνολική μέγιστη διάρκεια της προσωρινής προστασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δύο έτη. Το άρθρο καθορίζει επίσης τη μέθοδο παράτασης: αυτή είναι αυτόματη προκειμένου να απλουστευτεί η διαδικασία λήψης απόφασης.

Άρθρο 5

Αυτό το άρθρο καθορίζει τις προϋποθέσεις και τα αποτελέσματα της έναρξης της προσωρινής προστασίας, τον τρόπο λήψης της σχετικής απόφασης, το περιεχόμενο της απόφασης και τη θεμελίωσή της.

1. Αυτή η παράγραφος προβλέπει ότι η προσωρινή προστασία εφαρμόζεται από τη στιγμή κατά την οποία εγκρίνεται από το Συμβούλιο απόφαση ενεργοποίησης, η οποία διαπιστώνει τη μαζική συρροή. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, η οποία εξετάζει επίσης οποιαδήποτε αίτηση κράτους μέλους σχετικά με την εκ μέρους της υποβολή πρότασης στο Συμβούλιο. Αυτή η παράγραφος περιλαμβάνει τα ελάχιστα στοιχεία που είναι απαραίτητο να συμπεριληφθούν στο κείμενο της απόφασης ενεργοποίησης της προσωρινής προστασίας, τα οποία είναι ο καθορισμός των ομάδων στόχων και των σχετικών ατόμων, η ημερομηνία έναρξης ισχύος της απόφασης, οι δηλώσεις που περιλαμβάνουν τις εθελοντικές προσφορές υποδοχής που γίνονται από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του άρθρου 25, καθώς και, αν είναι απαραίτητο, τη δήλωση ή τις δηλώσεις αδυναμίας ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών να θέσουν σε εφαρμογή την εθελοντική προσφορά.
2. Αυτή η παράγραφος καθορίζει τα τρία στοιχεία που θεμελιώνουν την απόφαση του Συμβουλίου. Η προσωρινή προστασία μπορεί να ενεργοποιηθεί όταν το δικαιολογεί η κατάσταση, το μέγεθος των μετακινήσεων πληθυσμών, η σκοπιμότητα δράσης, λαμβανομένων υπόψη των δυνατοτήτων επείγουσας βοήθειας και επιτόπου ενεργειών ή του βαθμού επάρκειάς τους, καθώς και οι πληροφορίες που προέρχονται από τα κράτη μέλη, την Επιτροπή, την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και άλλες σχετικές οργανώσεις.
3. Αυτή η παράγραφος επιτρέπει την εφαρμογή, εφόσον είναι απαραίτητο, των διαδικασιών επείγοντος χαρακτήρα που συμπεριλαμβάνονται στον εσωτερικό κανονισμό του Συμβουλίου.
4. Αυτή η παράγραφος προβλέπει την υποχρέωση ενημέρωσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την απόφαση του Συμβουλίου.

Άρθρο 6

Αυτό το άρθρο προσδιορίζει τις προϋποθέσεις λήξης της προσωρινής προστασίας, τη διαδικασία λήψης απόφασης για την παύση της προστασίας, τη θεμελίωση της απόφασης και το περιεχόμενό της.

1. Αυτή η παράγραφος προβλέπει τους δύο τρόπους με τους οποίους μπορεί να λήξει η προσωρινή προστασία. Πρώτον, όταν εξαντληθεί η μέγιστη περίοδος των δύο ετών που προβλέπεται στο άρθρο 4, η προσωρινή προστασία λαμβάνει τέλος. Δεύτερον, το Συμβούλιο μπορεί να εγκρίνει οποτεδήποτε πριν από τη λήξη αυτής της ανώτατης περιόδου των δύο ετών απόφαση με την οποία να θέτει τέλος στην προσωρινή προστασία. Η απόφαση αυτή λαμβάνεται με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, η οποία εξετάζει επίσης οποιαδήποτε αίτηση κράτους μέλους που αφορά την εκ μέρους της υποβολή πρότασης στο Συμβούλιο. Σε κάθε περίπτωση, αν το Συμβούλιο δεν μπορεί να λάβει απόφαση, η προσωρινή προστασία λήγει μετά από δύο έτη κατ' ανώτατο όριο.
2. Αυτή η παράγραφος καθορίζει το στοιχείο που θεμελιώνει την απόφαση του Συμβουλίου. Πρέπει να διαπιστωθεί ότι ο επαναπατρισμός των δικαιούχων προσωρινής προστασίας πρέπει να μπορεί να γίνει με όρους ασφάλειας και αξιοπρέπειας σε σταθεροποιημένο πλαίσιο και υπό συνθήκες που δεν απειλούν τη ζωή ή την ελευθερία των σχετικών ατόμων λόγω φυλής, θρησκείας, ιθαγένειας, ένταξης σε κοινωνική ομάδα ή πολιτικών απόψεων ή επιπλέον ότι τα άτομα αυτά δεν θα υποβληθούν σε βασανιστήρια ούτε σε ποινές ή απάνθρωπες και μειωτικές μεταχειρίσεις. Οι έννοιες της ασφάλειας και της αξιοπρέπειας για τον επαναπατρισμό των ατόμων αυτών συνεπάγονται την εξάλειψη των λόγων που προξένησαν τη μαζική συρροή, ενδεχομένως ειρηνευτική διαδικασία και ανοικοδόμηση, προϋποθέσεις που να κατοχυρώνουν το σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του κράτους δικαίου. Αυτή η παράγραφος προβλέπει επίσης την υποχρέωση ενημέρωσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με αυτήν την απόφαση.

Άρθρο 7

Παρά το γεγονός ότι εναπόκειται στο Συμβούλιο να αποφασίσει, στο πλαίσιο του άρθρου 5.1 όσον αφορά τις ομάδες ατόμων για τις οποίες ισχύει η προσωρινή προστασία, υπάρχει το ενδεχόμενο κάποιο κράτος μέλος να επιθυμεί να παρέχει προστασία σε συμπληρωματική ομάδα ατόμων που δεν καλύπτεται από το πεδίο εφαρμογής της απόφασης του Συμβουλίου. Αυτό το άρθρο του παρέχει τη δυνατότητα να το πράξει. Επιβάλλει στο κράτος μέλος άμεση υποχρέωση ενημέρωσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Τα συγκεκριμένα άτομα πρέπει να έχουν εκτοπιστεί για τους ίδιους λόγους και από την ίδια χώρα καταγωγής με την ομάδα που ορίζεται στην απόφαση του Συμβουλίου. Για παράδειγμα, μπορεί να πρόκειται για άτομα που έφτασαν σε κάποιο κράτος μέλος λίγο πριν την ημερομηνία αναφοράς που περιλαμβάνεται στην απόφαση, ή που έφτασαν με δική τους πρωτοβουλία, σε περίπτωση που η απόφαση δεν καλύπτει αυτήν την κατάσταση.

Κεφάλαιο III : Υποχρεώσεις των κρατών μελών προς τους δικαιούχους προσωρινής προστασίας

Άρθρο 8

1. Αυτή η παράγραφος αφορά την πρώτη υποχρέωση των κρατών μελών έναντι δικαιούχων προσωρινής προστασίας: πρέπει να τους χορηγηθεί άδεια διαμονής καθ' όλη τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας. Αυτή η υποχρέωση πρέπει να συγκεκριμενοποιηθεί με την έκδοση εγγράφων.
2. Αυτή η παράγραφος παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να επιλέγουν τη διάρκεια ισχύος της άδειας διαμονής αλλά αυτό δεν μπορεί να συνεπάγεται λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση των σχετικών ατόμων από αυτήν που προβλέπεται στην οδηγία.
3. Αυτή η παράγραφος αφορά την κατάσταση ατόμων της ομάδας στόχου που θα υποβάλλονταν κανονικά στην υποχρέωση θεώρησης εισόδου. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, και λαμβανομένης υπόψη της επείγουσας κατάστασης, οι διατυπώσεις πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο και οι θεωρήσεις να εκδίδονται ατελώς.

Άρθρο 9

Αυτή η διάταξη αφορά υποχρέωση ενημέρωσης των δικαιούχων προσωρινής προστασίας για τις διατάξεις που διέπουν αυτή την προστασία. Αυτό αποτέλεσε αίτημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο ψήφισμά του, το Νοέμβριο 1998, για την προσωρινή προστασία.

Άρθρο 10

Τα κράτη μέλη χορηγούν στους δικαιούχους προσωρινής προστασίας δικαίωμα πρόσβασης στην απασχόληση (μισθωτή ή ανεξάρτητη δραστηριότητα) στη βάση ίσης μεταχείρισης με τους πρόσφυγες. Κατά συνέπεια, υπάρχει εξίσου ίση μεταχείριση με τους πρόσφυγες όσον αφορά τις αμοιβές, την κοινωνική ασφάλεια καθώς και τις άλλες συνθήκες εργασίας. Η δυνατότητα πρόσβασης στην απασχόληση ευνοεί την απόκτηση αυτονομίας και επιτρέπει στα σχετικά άτομα να καλύπτουν τις ανάγκες τους με δικά τους μέσα και να μη χρειάζεται να προσφεύγουν συνεχώς σε συστήματα κοινωνικής μέριμνας. Αυτό μπορεί επίσης να αποδειχτεί χρήσιμο για την επανένταξη των ατόμων που τελούν υπό προσωρινή προστασία κατά την επιστροφή στη χώρα καταγωγής τους.

Άρθρο 11

1. Αυτή η παράγραφος αφορά την αρχή της παροχής καταλύματος ή κατοικίας. Οι ελάχιστες προδιαγραφές που ορίζονται στη συγκεκριμένη παράγραφο παρέχουν στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να εγγράψουν στα εθνικά συστήματα υποδοχής την παροχή καταλύματος ή κατοικίας στους δικαιούχους προσωρινής προστασίας. Αυτά τα συστήματα μπορούν ενίοτε να προβλέπουν προσωρινά κέντρα στέγασης για τους πρόσφυγες. Μπορούν επίσης να συνίστανται σε συλλογικές εγκαταστάσεις ή εγκαταστάσεις σε διαμερίσματα.
2. Όπως συμβαίνει με κάθε άτομο που καλύπτεται από κάποια μορφή προστασίας, όταν δεν διαθέτει επαρκείς πόρους, τα κράτη μέλη οφείλουν να χορηγούν στους δικαιούχους προσωρινής προστασίας κοινωνική βοήθεια και βοήθεια διαβίωσης για να διεξάγουν κανονικό και αξιοπρεπή βίο κατά τη διάρκεια αυτής της προστασίας.

Τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να επιλέξουν τη μορφή αυτής της βοήθειας και της εξασφάλισης των μέσων διαβίωσης, προκειμένου να τις εντάξουν στο σύστημα κοινωνικής αλληλεγγύης του κράτους μέλους. Το αυτό ισχύει όσον αφορά την ιατρική περίθαλψη. Εντούτοις, η βοήθεια αυτή πρέπει τουλάχιστον να καλύπτει τις επείγουσες ανάγκες περίθαλψης και αντιμετώπισης των ασθενειών.

3. Σε περίπτωση άσκησης μισθωτής ή ανεξάρτητης απασχόλησης από δικαιούχο προσωρινής προστασίας, τα κράτη μέλη μπορούν να ρυθμίσουν το επίπεδο των κοινωνικών επιδομάτων και των επιδομάτων διαβίωσης και ιατρικής περίθαλψης ανάλογα με την ικανότητα του ατόμου να συμβάλει στην κάλυψη των αναγκών του.
4. Ορισμένα άτομα που τελούν υπό προσωρινή προστασία όπως οι ασυνόδευτοι ανήλικοι, τα μειονεκτούντα άτομα, ορισμένοι ενήλικες πλήρως απομονωμένοι ή άτομα που έχουν υποστεί βασανιστήρια, βιασμούς ή άλλες σοβαρές μορφές φυσικής ή σεξουαλικής βίας μπορούν να έχουν ιδιαίτερες ανάγκες. Πιθανόν να πρόκειται για ιατρικές, παιδιατρικές, ψυχιατρικές ανάγκες περίθαλψης, ανάγκες ψυχολογικής υποστήριξης ή θεραπείας, βοήθειας για ψυχοκινητική ανάπτυξη. Τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέψουν μέτρα για να ανταποκριθούν στο μέτρο του δυνατού στις ανάγκες αυτές.

Άρθρο 12

1. Σύμφωνα με το πνεύμα της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, οι ανήλικοι υπό προσωρινή προστασία έχουν δικαίωμα πρόσβασης στο εκπαιδευτικό σύστημα υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με τους υπηκόους του κράτους μέλους υποδοχής. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι η πρόσβαση αυτή ισχύει για το σύστημα δημόσιας εκπαίδευσης. Η έννοια του ανήλικου προσδιορίζεται.
2. Οι ενήλικοι δικαιούχοι προσωρινής προστασίας έχουν ενδεχομένως εκδιωχθεί από τη χώρα καταγωγής τους έχοντας εγκαταλείψει σπουδές ή επαγγελματική κατάρτιση. Πρέπει να επιτρέπεται κατά συνέπεια η πρόσβαση στο γενικό εκπαιδευτικό σύστημα καθώς και στην επαγγελματική κατάρτιση, τελειοποίηση ή επανακατάρτιση κατά τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας. Εξάλλου, οι γνώσεις που θα αποκτηθούν σε αυτό το πλαίσιο μπορούν να είναι χρήσιμες για την επανένταξή τους στη χώρα καταγωγής κατά τον επαναπατρισμό τους.

Άρθρο 13

Αυτό το άρθρο καθορίζει τις προϋποθέσεις διατήρησης της οικογενειακής ενότητας κατά τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας. Δεν προβλέπει δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης όπως καθορίζεται στην πρόταση οδηγίας για το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης της 1ης Δεκεμβρίου 1999 (COM(1999) 638 τελικό), επειδή θεωρείται ότι η προσωρινή κατάσταση δεν επιτρέπει την άσκηση αυτού του δικαιώματος σύμφωνα με το ίδιο πρότυπο. Θεμελιώνεται σε μια ανθρωπιστική έννοια που συνδέεται με τους λόγους της φυγής. Ο κύκλος της οικογένειας είναι ευρύτερος από την πρόταση οδηγίας για την οικογενειακή επανένωση αλλά καλύπτει την περίπτωση οικογενειών ήδη δημιουργημένων στη χώρα καταγωγής και αποκλείει τη δημιουργία οικογένειας. Δεν καλύπτει επίσης την επανένωση μελών της οικογένειας που διαμένει νομίμως σε τρίτη χώρα (η οποία δεν είναι η χώρα καταγωγής) με τα μέλη που τελούν υπό προσωρινή προστασία σε κάποιο από τα κράτη μέλη. Τα επανενωθέντα άτομα δικαιούνται άδειας διαμονής βάσει της προσωρινής προστασίας. Το άρθρο θέτει σε εφαρμογή, στο πλαίσιο της προσωρινής προστασίας, το δικαίωμα σεβασμού

του οικογενειακού βίου, που προβλέπεται από το διεθνές δίκαιο και κυρίως από την ευρωπαϊκή σύμβαση προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες της προσωρινής προστασίας.

1. Τα μέλη της οικογένειας που είναι επιλέξιμα για οικογενειακή επανένωση στο πλαίσιο της προσωρινής προστασίας είναι συγκεκριμένα.
 - (α) Αυτό το εδάφιο αφορά τους/τις συζύγους ή τους άγαμους συντρόφους, συμπεριλαμβανομένων των συντρόφων του ίδιου φύλου. Η διάταξη για τους άγαμους συντρόφους εφαρμόζεται μόνο στα κράτη μέλη των οποίων το νομικό πλαίσιο εξομοιώνει την κατάσταση των άγαμων ζευγαριών με αυτή των εγγάμων. Αυτή η διάταξη δεν δημιουργεί καμία εναρμόνιση των εθνικών κανόνων που αφορούν την αναγνώριση των άγαμων ζευγαριών· επιτρέπει μόνο να εφαρμοστεί η αρχή της ίσης μεταχείρισης. Προκειμένου να αποφευχθούν ενδεχόμενες καταχρήσεις, τα πρόσωπα που συμβιώνουν σε ελεύθερη ένωση οφείλουν να έχουν σταθερή σχέση, η οποία μπορεί να αποδειχθεί μέσω της συγκατοίκησης ή αξιόπιστων μαρτυριών.
 - (β) Αυτό το εδάφιο αφορά τα τέκνα του έγγαμου ή άγαμου ζευγαριού, τα οποία είναι άγαμα και συντηρούμενα, ανεξάρτητα από το αν είναι ανήλικα ή ενήλικα. Δεν υπάρχει διαφορά μεταχείρισης όσον αφορά τα τέκνα που γεννώνται εκτός γάμου, από προηγούμενους γάμους ή τα υιοθετηθέντα. Τα ενήλικα άγαμα τέκνα ως εκ τούτου καλύπτονται αν είναι συντηρούμενα και δεν μπορούν να συμβάλουν αντικειμενικά στις ανάγκες τους ή δεν το επιτρέπει η κατάσταση της υγείας τους.
 - (γ) Αυτό το εδάφιο αφορά μη καλυπτόμενα μέλη της οικογένειας, αν αυτά είναι άτομα συντηρούμενα από τα άλλα μέλη της οικογένειας. Δεν μπορούν κατά συνέπεια να συμβάλουν αντικειμενικά στις ανάγκες τους ή μπορούν να έχουν σοβαρά προβλήματα υγείας ή να έχουν υποστεί ιδιαίτερους τραυματισμούς. Τα άτομα αυτά μπορεί να είναι εγγόνια, παππούδες ή προπαππούδες ή άλλοι ενήλικοι που συντηρούνται από άλλα μέλη της οικογένειας.
2. Αυτή η παράγραφος καθορίζει την περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας μπορεί να επιδιωχθεί η επανένωση των μελών της οικογένειας και το χορηγούμενο καθεστώς. Αυτή η επανένωση δυνάμει της προσωρινής προστασίας μπορεί να πραγματοποιηθεί μέχρι δύο μήνες πριν από τη λήξη της μέγιστης περιόδου των δύο ετών. Στα άτομα που αναγνωρίζεται το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης χορηγούνται άδειες διαμονής δυνάμει της προσωρινής προστασίας. Παρά το γεγονός ότι θα ήταν ευκταίο τα άτομα που τελούν υπό προσωρινή προστασία να μπορούν να επανενωθούν με μέλος της οικογένειας τους που διαμένει ήδη νομίμως για μακρύ χρονικό διάστημα σε κάποιο κράτος μέλος, αυτή η κατάσταση θα αποτελεί μάλλον de facto κατάσταση που δεν καλύπτεται από τη συγκεκριμένη παράγραφο ούτε από την πρόταση οδηγίας για την οικογενειακή επανένωση δεδομένου ότι δεν είναι αυτός ο στόχος της.
3. Αυτή η παράγραφος καθορίζει το άτομο που υποβάλλει την αίτηση επανένωσης στο πλαίσιο της προσωρινής προστασίας. Προκειμένου να μην εξαναγκάσει σε επανένωση παρά τη θέληση ενός εκ των μελών της οικογένειας, το κράτος μέλος ελέγχει το κατά πόσον υπάρχει συναίνεση. Το κράτος μέλος επιφυλάσσει τη δυνατότητα να επιλέξει τα κατάλληλα μέσα ελέγχου.
4. Αυτή η παράγραφος προβλέπει τις προϋποθέσεις απόδειξης του οικογενειακού δεσμού.

5. Αυτή η παράγραφος αφορά την επανένωση μελών της ίδιας οικογένειας που έχουν χωριστεί υπό συνθήκες διωγμών και που τυγχάνουν προσωρινής προστασίας σε διαφορετικά κράτη μέλη. Επιτρέπει αυτή την επανένωση στη βάση της επιλογής της οικογένειας και προβλέπει την παύση της άδειας διαμονής και των υποχρεώσεων που συνδέονται με την προσωρινή προστασία στο εγκαταλειπόμενο κράτος μέλος.
6. Αυτή η παράγραφος προβλέπει υποχρέωση επιμέλειας για την εξέταση των αιτήσεων επανένωσης, αιτιολόγησης της απόρριψης των αιτήσεων και δυνατότητα άσκησης ένδικων μέσων καθώς και υποχρέωση να δίνεται προτεραιότητα στο ύψιστο συμφέρον των ανηλίκων.
7. Η εφαρμογή αυτών των υποχρεώσεων μπορεί να απαιτεί τη συνεργασία μεταξύ των αρχών των κρατών μελών και των σχετικών διεθνών οργανισμών. Αυτή η παράγραφος παρέχει τη δυνατότητα αυτής της συνεργασίας.

Άρθρο 14

Αυτό το άρθρο προβλέπει ιδιαίτερες υποχρεώσεις έναντι των ασυνόδευτων ανηλίκων στο πλαίσιο της προσωρινής προστασίας.

1. Ο ασυνόδευτος ανήλικος που δικαιούται προσωρινής προστασίας πρέπει να εκπροσωπείται. Αυτή η παράγραφος επαναλαμβάνει τις διατάξεις που αναφέρονται στο ψήφισμα του Ιουνίου 1997 για τους ασυνόδευτους ανηλικούς υπηκόους τρίτων χωρών.
2. Ο ασυνόδευτος ανήλικος που δικαιούται προσωρινής προστασίας πρέπει να γίνεται δεκτός υπό συνθήκες που αρμόζουν στην παιδική ή εφηβική του ηλικία. Αυτή η παράγραφος επαναλαμβάνει τις διατάξεις που αναφέρονται στο προαναφερόμενο ψήφισμα.
3. Μπορεί να αποτελεί ύψιστο συμφέρον ενός ασυνόδευτου ανηλίκου, του οποίου δεν έχει εντοπιστεί η οικογένεια, η επανένωσή του με μέλος άλλης οικογένειας που τον φρόντισε κατά τη φυγή του από τη χώρα καταγωγής. Αυτή η άλλη οικογένεια μπορεί να είναι γείτονας της οικογένειας του ανηλίκου στη χώρα καταγωγής. Αυτή η παράγραφος παρέχει τη δυνατότητα αυτής της επανένωσης και προβλέπει τη συναίνεση των δύο μερών. Αυτή η παράγραφος δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν διατάξεις καταπολέμησης της εμπορίας ανθρωπίνων υπάρξεων.

Άρθρο 15

Στο εσωτερικό της ομάδας-στόχου που καθορίζεται στην απόφαση ενεργοποίησης της προσωρινής προστασίας, μπορούν να υπάρχουν άτομα διαφορετικών φυλών, εθνικής καταγωγής, ιθαγένειας, θρησκειών, πεποιθήσεων. Αυτή η παράγραφος τονίζει ότι η παροχή προσωρινής προστασίας δεν πρέπει να αποτελεί το αντικείμενο διακρίσεων θεμελιωμένων στα στοιχεία αυτά όπως και διακρίσεων με βάση το φύλο, την ηλικία, τη σεξουαλική προτίμηση ή κάποιο μειονέκτημα και ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να επαγρυπνούν για την τήρηση αυτής της αρχής.

Κεφάλαιο IV : Πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου στο πλαίσιο της προσωρινής προστασίας

Άρθρο 16

Αυτό το άρθρο αποδεικνύει το γεγονός ότι η προσωρινή προστασία δεν απαλλάσσει τα κράτη μέλη από τις διεθνείς υποχρεώσεις τους. Καθορίζει τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά την πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου στο πλαίσιο της προσωρινής προστασίας.

1. Αυτή η παράγραφος καθορίζει τη γενική και απόλυτη υποχρέωση παροχής πρόσβασης στη διαδικασία ασύλου στους δικαιούχους προσωρινής προστασίας που το επιθυμούν.
2. Αυτή η παράγραφος καθορίζει ότι η πρόσβαση πρέπει να παρέχεται τουλάχιστον κατά το τέλος της προσωρινής προστασίας και καθορίζει τις υποχρεώσεις σε περίπτωση αναστολής της εξέτασης της αίτησης αν η πρόσβαση στη διαδικασία έχει ήδη παρασχεθεί πριν ή κατά τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας. Επιτρέπει επίσης σε κάθε κράτος μέλος να επιλέγει κατά την περίοδο αυτή το σύστημα που θεωρεί καλύτερο. Σε κάθε περίπτωση, η πρόσβαση πρέπει να παρέχεται μετά από δύο έτη που είναι η μέγιστη διάρκεια της προσωρινής προστασίας. Αν μεσολαβεί απόφαση του Συμβουλίου κατά τη έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, β) μετά από 9 μήνες για παράδειγμα, η πρόσβαση θα πρέπει να παρέχεται τουλάχιστον στο τέλος αυτών των 9 μηνών. Σε περίπτωση αναστολής της εξέτασης της αίτησης, τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να προβλέπουν ενεργητικούς ή παθητικούς μηχανισμούς επιβεβαίωσης της αίτησης, αλλά στο πλαίσιο εύλογων προθεσμιών και καλής ενημέρωσης των αιτούντων.

Άρθρο 17

Αυτό το άρθρο τονίζει ότι η εφαρμογή της προσωρινής προστασίας δεν παρεκκλίνει από τα κριτήρια και τους μηχανισμούς που ισχύουν για τον καθορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου. Προς το παρόν αυτά τα κριτήρια και οι μηχανισμοί περιλαμβάνονται στη Σύμβαση του Δουβλίνου. Θα αποτελέσουν προσεχώς το αντικείμενο αναθεώρησης σε κοινοτική πράξη.

Άρθρο 18

1. Αυτή η παράγραφος επιτρέπει στα κράτη μέλη να επιλέγουν αν το καθεστώς του αιτούντος άσυλο μπορεί να χορηγείται ταυτόχρονα με την προσωρινή προστασία.
2. Αυτή η παράγραφος προβλέπει την υποχρέωση παροχής οπωσδήποτε προσωρινής προστασίας σε άτομο που ανήκει σε ομάδα-στόχο μετά το τέλος διαδικασίας ασύλου κατά την οποία δεν του χορηγείται το καθεστώς του πρόσφυγα, για όλο το εναπομένον διάστημα προσωρινής προστασίας. Αυτή η υποχρέωση τελεί υπό την επιφύλαξη της εφαρμογής των λόγων εξαιρέσεως που προβλέπονται στο άρθρο 29.

Κεφάλαιο V : Επαναπατρισμός και μέτρα μετά την προσωρινή προστασία

Άρθρο 19

Αυτό το άρθρο ορίζει τη γενική αρχή που ρυθμίζει την κατάσταση κατά τη λήξη της προσωρινής προστασίας. Τα κράτη μέλη έχουν δικαίωμα να εφαρμόσουν το ισχύον δίκαιο ασύλου και το δίκαιο που διέπει την είσοδο και διαμονή αλλοδαπών.

Άρθρο 20

Αυτό το άρθρο εξασφαλίζει ότι, μετά την προσωρινή προστασία και επ' ευκαιρία αποφάσεων που αφορούν τον επαναπατρισμό ή την απέλαση αιτούντος άσυλο του οποίου η αίτηση απερρίφθη ή ατόμου που έχει τελέσει υπό προσωρινή προστασία, το κράτος μέλος εξετάζει αν υπάρχουν επιτακτικοί ανθρωπιστικοί λόγοι που θα δικαιολογούσαν την εφαρμογή επικουρικής προστασίας, ανοχής εκκρεμούσας της απέλασης ή πάγια λύση όπως η μετεγκατάσταση ή μόνιμη ή μακράς διάρκειας άδεια διαμονής. Τέτοιες περιπτώσεις μπορούν να συνιστούν για παράδειγμα η συνέχιση ενόπλων συγκρούσεων ή σοβαρές παραβιάσεις των δικαιωμάτων του ανθρώπου, το ανέφικτο του επαναπατρισμού λόγω της εθνικής καταγωγής ατόμου ή ομάδας ατόμων, η αδυναμία επιστροφής ατόμων που αντιμετωπίζουν κίνδυνο βασανιστηρίων ή απάνθρωπων μεταχειρίσεων.

Άρθρο 21

1. Δεδομένου ότι ο εκούσιος επαναπατρισμός των ατόμων στα οποία παρέχεται ή έχει παρασχεθεί προσωρινή προστασία αποτελεί την προτιμότερη κατά προτεραιότητα λύση, τα κράτη μέλη διευκολύνουν αυτούς τους επαναπατρισμούς. Πρέπει να χορηγείται πλήρης ενημέρωση για τους όρους επαναπατρισμού στους υποψηφίους εκούσιου επαναπατρισμού. Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν σαν μέσο βοήθειας των υποψηφίων τις διερευνητικές επισκέψεις. Οι διερευνητικές επισκέψεις επιτρέπουν σε ορισμένους υποψηφίους να μεταβούν επιτόπου για μικρό χρονικό διάστημα προκειμένου να διαπιστώσουν τις συνθήκες ασφάλειας και επανένταξης στη χώρα καταγωγής τους, πριν να προβούν οριστικά στον εκούσιο επαναπατρισμό.
2. Ορισμένοι δικαιούχοι προσωρινής προστασίας μπορούν να αποφασίσουν εκούσιο επαναπατρισμό πριν από το τέλος της προσωρινής προστασίας. Εντούτοις, ιδιαίτερες συνθήκες στη χώρα καταγωγής μπορούν να δικαιολογούν εκ νέου την αναχώρησή τους. Η οδηγία προβλέπει ότι τα κράτη μέλη, στη βάση εξέτασης των συνθηκών στη χώρα καταγωγής, μπορούν να επιτρέψουν την επιστροφή τους στο βαθμό που δεν έχει λήξει η προσωρινή προστασία.
3. Ο εκούσιος επαναπατρισμός, στη βάση προγράμματος που διοργανώνεται με το κράτος μέλος υποδοχής ή με διεθνή οργανισμό, μπορεί να απαιτήσει χρόνο. Η οδηγία επιτρέπει στα κράτη μέλη να παρατείνουν ατομικά για τα συγκεκριμένα άτομα τα δικαιώματα που προβλέπονται υπό το καθεστώς της προσωρινής προστασίας μέχρι την ημερομηνία του πραγματικού επαναπατρισμού.

Άρθρο 22

1. Μετά το τέλος της προσωρινής προστασίας, ενδέχεται ορισμένα άτομα που έχουν τύχει αυτής της προστασίας να έχουν ακόμα ανάγκη να συνεχίσουν ιατρική ή ψυχολογική θεραπεία. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν μέτρα σχετικά με προϋποθέσεις διαμονής που να επιτρέπουν τη συνέχιση αυτών των θεραπειών, εφόσον τα άτομα το επιθυμούν, λαμβάνοντας υπόψη το προσωπικό συμφέρον αυτών των ατόμων. Τα κράτη μέλη διατηρούν τη δυνατότητα να επιλέξουν τις ενδεδειγμένες μορφές διαμονής. Αυτή η διάταξη δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να μπορούν να συνεχιστούν οι θεραπείες στη χώρα καταγωγής αν αυτό δεν αποβαίνει εις βάρος του προσωπικού συμφέροντος των σχετικών ατόμων.
2. Παρόμοια, τέτοιου είδους μέτρα μπορούν να προβλεφθούν προς όφελος των οικογενειών που το επιθυμούν, έτσι ώστε τα ανήλικα τέκνα να μην διακόπτουν απότομα τη σχολική φοίτησή τους. Τα κράτη μέλη διατηρούν τη δυνατότητα να καθορίζουν το συγκεκριμένο διάστημα σχολικής φοίτησης (τρίμηνο, εξάμηνο, τέλος του σχολικού έτους).

Άρθρο 23

Μια μορφή πάγιας λύσης που θα μπορούσε να αποδειχθεί απαραίτητη είναι η μετεγκατάσταση που γίνεται σε συνεργασία με την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες. Εγγράφεται στο πλαίσιο προγραμμάτων της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και διμερών συμφωνιών μεταξύ της Ύπατης Αρμοστείας και των κρατών μελών. Αυτό το άρθρο προβλέπει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να διευκολύνουν με τα κατάλληλα μέτρα τέτοια προγράμματα υπό τις μορφές που αυτά καθορίζουν.

Κεφάλαιο VI : Αλληλεγγύη

Η οδηγία αναγνωρίζει τη σχέση μεταξύ προσωρινής προστασίας και αλληλεγγύης. Περιλαμβάνει διατάξεις που διοργανώνουν αυτή την αλληλεγγύη.

Άρθρο 24

Η οικονομική αλληλεγγύη αποτελεί σημαντική μορφή αλληλεγγύης για την υλοποίηση των στόχων της οδηγίας. Αυτό το άρθρο τη διοργανώνει με αναφορά στη χρηματοδότηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου για τους Πρόσφυγες.

Άρθρο 25

Αυτό το άρθρο προβλέπει την αλληλεγγύη υπό τη μορφή της υποδοχής των εκτοπισθέντων και τη διοργανώνει με βάση την αρχή της αμοιβαίας προαίρεσης.

1. Αυτή η παράγραφος διοργανώνει το πρώτο σκέλος της αμοιβαίας προαίρεσης: αυτής των κρατών υποδοχής. Επιβεβαιώνεται η αρχή της κοινοτικής αλληλεγγύης και τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να ορίζουν τις δυνατότητές τους υποδοχής. Εντούτοις, αυτές οι ενδείξεις δεν πρέπει να είναι αναγκαστικά αριθμητικές. Δημιουργείται δεσμός με την απόφαση ενεργοποίησης της προσωρινής προστασίας: οι ενδείξεις πρέπει να αναφέρονται στις δηλώσεις που προσαρτώνται σε αυτή την απόφαση. Στη συνέχεια επιτρέπεται να προσδιορίζονται συμπληρωματικές δυνατότητες

ενημερώνοντας το Συμβούλιο και την Επιτροπή. Εξάλλου, κάποιο κράτος μέλος μπορεί να δηλώνει, αιτιολογημένα, την αδυναμία του να υποδεχτεί εκτοπισθέντες. Αυτές οι δηλώσεις προσαρτώνται επίσης στην απόφαση ενεργοποίησης. Λαμβάνοντας υπόψη την εντολή της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και τον ενδεχόμενο ρόλο της στην περιοχή από την οποία προέρχονται οι εκτοπισθέντες, προβλέπεται υποχρέωση ταχείας ενημέρωσής της.

2. Αυτή η παράγραφος ορίζει το δεύτερο σκέλος της αμοιβαίας προαίρεσης: οι δικαιούχοι που δεν ευρίσκονται ακόμη στην επικράτεια των κρατών μελών πρέπει να έχουν την προαίρεση να γίνουν δεκτοί. Αυτή η παράγραφος επιτρέπει να αποφεύγονται οι αναγκαστικές μετακινήσεις.

Άρθρο 26

Αυτό το άρθρο προβλέπει, πάντα μέσα στο πλαίσιο της προαίρεσης, μία συμπληρωματική δυνατότητα, μεταγενέστερη της απόφασης ενεργοποίησης της προσωρινής προστασίας, για τη συγκεκριμενοποίηση της αλληλεγγύης. Μπορεί ενδεχομένως πράγματι, κάποιο κράτος μέλος να επιθυμεί ακόμα να απευθύνει έκκληση στην αλληλεγγύη άλλων κρατών μελών, σε περίπτωση που η μαζική συρροή συνεχίζεται στην επικράτειά του. Συγκεκριμένα, τα άτομα που απολαύουν ήδη προσωρινής προστασίας στην επικράτειά του, μπορούν να αλλάξουν κράτος μέλος υποδοχής. Αυτό το άρθρο αναφέρει τις λεπτομέρειες.

1. Αυτή η παράγραφος επιτρέπει τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών στο συγκεκριμένο πλαίσιο με σκοπό τη μεταγωγή των συγκεκριμένων ατόμων προς κάποιο άλλο κράτος υποδοχής. Η συναίνεση των συγκεκριμένων ατόμων πρέπει να εξασφαλίζεται προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε βίαιη και αντίθετη προς τα ανθρώπινα δικαιώματα μετακίνηση.
2. Αυτή η παράγραφος προβλέπει τη μέθοδο υποβολής αιτήσεων μεταγωγής. Η αρχή της προαίρεσης των κρατών υποδοχής ισχύει και στο προκείμενο.
3. Αυτή η παράγραφος προσδιορίζει τις συνέπειες που έχει για τα συγκεκριμένα άτομα η μεταφορά της διαμονής από την άποψη της άδειας διαμονής και του δικαιώματος προσωρινής προστασίας.
4. Αυτή η παράγραφος προορίζεται να διευκολύνει τη διοργάνωση της μεταγωγής με τη χρήση ενός υποδείγματος άδειας διέλευσης που προσαρτάται στο παράρτημα της οδηγίας.

Άρθρο 27

Αυτό το άρθρο υπενθυμίζει ότι η προαίρεση όσον αφορά την υποδοχή εκτοπισθέντων δεν μπορεί να αποτελεί παρέκκλιση από την υποχρέωση μη επαναπροώθησης που περιλαμβάνεται στη σύμβαση της Γενεύης και την ευρωπαϊκή σύμβαση των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Αυτή η αρχή δεν εξαρτάται από συμφωνία κατανομής των βαρών.

Κεφάλαιο VII : Διοικητική συνεργασία

Άρθρο 28

Η εφαρμογή της προσωρινής προστασίας χρειάζεται καθ' όλη τη διάρκεια της καλό συντονισμό, αμοιβαία ενημέρωση και διοικητική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών.

1. Ο διορισμός ενός σημείου επαφής στο εσωτερικό κάθε κράτους μέλους είναι ουσιαστικής σημασίας για την καλή λειτουργία της διοικητικής συνεργασίας. Τα στοιχεία του πρέπει να διατίθενται άμεσα στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή. Τα κράτη μέλη πρέπει επίσης να λάβουν τα μέτρα που θα μπορούσαν να αποδειχτούν αναγκαία προκειμένου να βελτιώσουν τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών σε συνδυασμό με την Επιτροπή.
2. Τα κράτη μέλη πρέπει να διαβιβάζουν ορισμένα δεδομένα και πληροφορίες, τα οποία καθορίζονται, όπως και οι λεπτομέρειες διαβίβασής τους.

Κεφάλαιο VIII : Ειδικές διατάξεις

Άρθρο 29

Αυτό το άρθρο επιτρέπει στα κράτη μέλη την εφαρμογή μέτρων εξαίρεσης από την παροχή προσωρινής προστασίας.

1. Αυτή η παράγραφος προβλέπει τους μόνους ισχύοντες λόγους εξαίρεσης.
2. Αυτή η παράγραφος καθορίζει τα όρια της εφαρμογής αυτών των λόγων. Πρέπει να αξιολογούνται αυστηρά στη βάση της προσωπικής συμπεριφοράς του συγκεκριμένου ατόμου. Τα μέτρα πρέπει να είναι ανάλογα και να υπόκεινται σε ένδικα μέσα.

Κεφάλαιο IX : Τελικές διατάξεις

Άρθρο 30

Αυτό το άρθρο αποτελεί τυποποιημένη διάταξη του κοινοτικού δικαίου η οποία προβλέπει πραγματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις. Αφήνει στα κράτη μέλη τη διακριτική ευχέρεια να καθορίζουν τις ισχύουσες κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασης των εθνικών διατάξεων που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή της οδηγίας. Για παράδειγμα, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν τα απαραίτητα μέτρα σε περίπτωση ενδεχόμενων παράνομων εξώσεων από στεγαστικά κέντρα των δικαιούχων προσωρινής προστασίας ή σε περίπτωση άρνησης επείγουσας ιατρικής περίθαλψης από κάποιο ιατρικό κέντρο.

Άρθρο 31

Η Επιτροπή είναι επιφορτισμένη με την επεξεργασία έκθεσης για την κατάσταση της εφαρμογής της οδηγίας από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το ρόλο που έχει αναλάβει να επαγρυπνεί για την εφαρμογή των διατάξεων που λαμβάνονται από τα όργανα δυνάμει της συνθήκης. Είναι επίσης επιφορτισμένη να προτείνει ενδεχόμενες τροποποιήσεις. Μία πρώτη έκθεση πρέπει να υποβληθεί το αργότερο δύο έτη μετά τη μεταφορά της οδηγίας στα κράτη μέλη. Μετά από αυτή την πρώτη έκθεση, η Επιτροπή είναι επιφορτισμένη με την επεξεργασία έκθεσης για την εφαρμογή της οδηγίας τουλάχιστον ανά πέντε έτη.

Άρθρο 32

Τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να μεταφέρουν την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2002. Ενημερώνουν την Επιτροπή για τις τροποποιήσεις των νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεών τους. Συμπεριλαμβάνουν αναφορά στην παρούσα οδηγία κατά τη θέσπιση αυτών των διατάξεων.

Άρθρο 33

Αυτό το άρθρο καθορίζει την ημερομηνία έναρξης ισχύος της οδηγίας.

Άρθρο 34

Τα κράτη μέλη είναι οι μόνοι αποδέκτες της οδηγίας.

Παράρτημα

Το παράρτημα περιλαμβάνει ένα υπόδειγμα άδειας διέλευσης για τη μεταγωγή ατόμων υπό προσωρινή προστασία στο πλαίσιο του άρθρου 26 της οδηγίας.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και μέτρα που επιδιώκουν τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή αυτών των ατόμων και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής τους

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και κυρίως το άρθρο 63, σημείο 2, στοιχεία α) και β),

την πρόταση της Επιτροπής¹,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου²,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής³,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁴,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η χάραξη κοινής πολιτικής στον τομέα του ασύλου, συμπεριλαμβανομένου ενός ενιαίου ευρωπαϊκού συστήματος χορήγησης ασύλου, αποτελεί συστατικό στοιχείο του στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αποβλέπει να δημιουργήσει σταδιακά ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης ανοικτό σε εκείνους οι οποίοι, εξαναγκασμένοι από τις περιστάσεις, αναζητούν νόμιμη προστασία στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- (2) Οι περιπτώσεις μαζικής συρροής εκτοπισθέντων που δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους έχουν αυξηθεί σημαντικά κατά τα τελευταία έτη στην Ευρώπη. Συχνά είναι απαραίτητο να τεθεί σε αυτές τις περιπτώσεις σε εφαρμογή ένα έκτακτο σύστημα προσωρινής προστασίας που να εξασφαλίζει την άμεση και προσωρινή προστασία αυτών των ατόμων προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος επιζήμιων δυσλειτουργιών του συστήματος χορήγησης ασύλου.
- (3) Τα κράτη μέλη και τα όργανα της Κοινότητας εξέφρασαν την ανησυχία τους για την κατάσταση των εκτοπισθέντων ατόμων στα συμπεράσματα σχετικά με τους εκτοπισθέντες λόγω του πολέμου στην πρώην Γιουγκοσλαβία που εγκρίθηκαν από

¹ EEC

² EEC

³ EEC

⁴ EEC

τους Υπουργούς που είναι αρμόδιοι για τη μετανάστευση κατά τις συνεδριάσεις τους στο Λονδίνο στις 30 Νοεμβρίου και 1η Δεκεμβρίου 1992 και στην Κοπεγχάγη την 1η και 2α Ιουνίου 1993.

- (4) Το Συμβούλιο εξέδωσε στις 25 Σεπτεμβρίου 1995 ψήφισμα για την κατανομή των βαρών υποδοχής και προσωρινής διαμονής των μετακινουμένων ατόμων⁵ και στις 4 Μαρτίου 1996 την απόφαση 96/198/ΔΕΥ, περί συναγερμού και επείγοντος για την κατανομή των βαρών της υποδοχής και προσωρινής διαμονής των μετακινουμένων ατόμων⁶.
- (5) Το σχέδιο δράσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής της 3ης Δεκεμβρίου 1998⁷ προβλέπει την όσο το δυνατόν ταχύτερη θέσπιση, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης του Άμστερνταμ, ελάχιστων προδιαγραφών παροχής προσωρινής προστασίας σε εκτοπισθέντες από τρίτες χώρες οι οποίοι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους και μέτρων που συμβάλλουν στη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή εκτοπισθέντων και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής τους.
- (6) Το Συμβούλιο εξέδωσε στις 27 Μαΐου 1999 συμπεράσματα σχετικά με εκτοπισθέντες από το Κοσσυφοπέδιο. Αυτά τα συμπεράσματα καλούν την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εξάγουν συμπεράσματα από τη στάση τους στην κρίση στο Κοσσυφοπέδιο για να θεσπίσουν μέτρα σύμφωνα με τη συνθήκη.
- (7) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε αναγνώρισε, κατά την ειδική σύνοδό του στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, την ανάγκη να επιτευχθεί, στο θέμα της προσωρινής προστασίας των εκτοπισθέντων, συμφωνία στηριγμένη στην αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών.
- (8) Ως εκ τούτου φαίνεται αναγκαίο να θεσπιστούν ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και να προβλεφθούν μέτρα που να επιδιώκουν τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή αυτών των ατόμων και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής τους.
- (9) Οι προαναφερόμενες προδιαγραφές και τα μέτρα είναι αλληλένδετα και αλληλοεξαρτώνται για λόγους αποτελεσματικότητας, συνοχής, αλληλεγγύης και προκειμένου να αποφευχθούν δευτερογενείς μετακινήσεις και να υποστηριχτεί το ενιαίο ευρωπαϊκό σύστημα χορήγησης ασύλου. Συνεπώς ενδείκνυται να θεσπιστούν με την ίδια νομική πράξη.
- (10) Αυτή η προσωρινή προστασία πρέπει να συμβιβάζεται με τις διεθνείς υποχρεώσεις των κρατών μελών σχετικά με τα δικαιώματα των προσφύγων και κυρίως δεν πρέπει να προδικάζει την αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα βάσει της Σύμβασης της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων, που τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967, το οποίο έχει επικυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη.

⁵ ΕΕ C 262, 7.10.1995, σ. 1.

⁶ ΕΕ L 63, 13.3.1996, σ. 10.

⁷ ΕΕ C 19, 23.1.1999, σ. 1.

- (11) Πρέπει να γίνεται σεβαστή η εντολή της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες όσον αφορά τους πρόσφυγες και άλλα άτομα που χρειάζονται διεθνή προστασία και να εφαρμόζεται, στο πλαίσιο προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων, η Δήλωση αριθ. 17 σχετικά με το άρθρο 73Κ της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το οποίο έγινε το άρθρο 63 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που προσαρτάται στη συνθήκη του Άμστερνταμ.
- (12) Πρέπει να προβλεφθεί ότι η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα άτομα που έχουν γίνει δεκτά δυνάμει συστημάτων προσωρινής προστασίας πριν από την έναρξη ισχύος της.
- (13) Ανήκει στο χαρακτήρα των ελάχιστων προδιαγραφών η εξουσία των κρατών μελών να προβλέψουν ή να διατηρήσουν πιο ευνοϊκούς όρους για τους δικαιούχους προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων.
- (14) Λαμβανομένου υπόψη του ειδικού χαρακτήρα της προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και της αδυναμίας να καθοριστούν εκ των προτέρων τα ποσοτικά κριτήρια αυτής της μαζικής συρροής, είναι απαραίτητο να καθοριστεί μέγιστη διάρκεια για την προστασία αυτή και η υλοποίησή της να εξαρτηθεί από απόφαση του Συμβουλίου. Η απόφαση αυτή πρέπει να είναι υποχρεωτική σε όλα τα κράτη μέλη σχετικά με τους εκτοπισθέντες που καλύπτονται από αυτήν. Πρέπει επίσης να προβλεφθούν οι προϋποθέσεις λήξης αυτής της απόφασης.
- (15) Πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στα κράτη μέλη, εφόσον το επιθυμούν, να επεκτείνουν την προσωρινή προστασία που παρέχεται σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων σε συμπληρωματικές κατηγορίες εκτοπισθέντων πέραν εκείνων που αναφέρονται στην απόφαση του Συμβουλίου, οι οποίοι έχουν εκτοπιστεί για τους ίδιους λόγους και από την ίδια χώρα καταγωγής και να καθοριστούν οι προϋποθέσεις αυτής της δυνατότητας.
- (16) Πρέπει να προσδιοριστούν οι υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προϋποθέσεις υποδοχής και διαμονής των δικαιούχων προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων. Αυτές οι υποχρεώσεις πρέπει να είναι δίκαιες και να παρέχουν κατάλληλο επίπεδο προστασίας στα συγκεκριμένα άτομα.
- (17) Η διακριτική μεταχείριση μεταξύ των δικαιούχων προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων που βασίζεται στο φύλο, τη φυλή, την εθνικότητα, την ιθαγένεια, τη θρησκεία ή τις πεποιθήσεις, κάποια αναπηρία, την ηλικία ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό μπορεί να θέσει σε κίνδυνο το στόχο να αναπτυχθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση ως χώρος ασφάλειας, δικαιοσύνης και ελευθερίας όπως και την πολιτική ασύλου και την προσωρινή προστασία σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων.
- (18) Πρέπει να θεσπιστούν οι κανόνες πρόσβασης στη διαδικασία ασύλου στο πλαίσιο προσωρινής προστασίας που παρέχεται σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων, σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις των κρατών μελών και με τις διατάξεις της συνθήκης.

- (19) Φαίνεται ενδεδειγμένο να προβλεφθούν οι αρχές και τα μέτρα που διέπουν τον επαναπατρισμό και την κατάσταση στα κράτη μέλη μετά τη λήξη της προσωρινής προστασίας που παρέχεται σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων.
- (20) Είναι απαραίτητο να προβλεφθεί ένας μηχανισμός αλληλεγγύης για να συμβάλει στη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και την αντιμετώπιση των συνεπειών αυτής της υποδοχής. Αυτός ο μηχανισμός αποτελείται από δύο σκέλη. Το πρώτο σκέλος είναι οικονομικό. Το δεύτερο σκέλος στηρίζεται στην υποδοχή των ατόμων στα κράτη μέλη στη βάση διττής προαίρεσης τόσο των κρατών μελών υποδοχής όσο και των εκτοπισθέντων ατόμων. Πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα να μην εφαρμόζεται αυτό το δεύτερο σκέλος καθώς και οι σχετικές προϋποθέσεις.
- (21) Αυτή η προσωρινή προστασία πρέπει να συνοδεύεται από διοικητική συνεργασία.
- (22) Πρέπει να προσδιοριστούν οι περιπτώσεις εξαίρεσης από την παροχή προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων.
- (23) Τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέψουν ένα σύστημα κυρώσεων σε περίπτωση παράβασης της παρούσας οδηγίας.
- (24) Πρέπει να γίνεται τακτικά αξιολόγηση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.
- (25) Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας και την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνονται στο άρθρο 5 της συνθήκης, ο στόχος της προβλεπόμενης δράσης, δηλαδή η θέσπιση ελάχιστων προδιαγραφών παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και μέτρων για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής εκτοπισθέντων, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και συνεπώς, μπορεί, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης να υλοποιηθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο· η παρούσα οδηγία περιορίζεται στο ελάχιστο αναγκαίο για την επίτευξη αυτού του στόχου και δεν υπερβαίνει ό,τι είναι απαραίτητο για τον σκοπό αυτό.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Αντικείμενο της παρούσας οδηγίας είναι η θέσπιση ελάχιστων προδιαγραφών παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων από τρίτες χώρες, οι οποίοι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους και μέτρων για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή αυτών των ατόμων και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής τους.

Άρθρο 2

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

- (α) "προσωρινή προστασία σε περίπτωση μαζικής συρροής": έκτακτο σύστημα που εξασφαλίζει, σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων από τρίτες χώρες, οι οποίοι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους, άμεση και προσωρινή προστασία σε αυτά τα άτομα, όταν υπάρχει κίνδυνος το σύστημα ασύλου να μην μπορεί να αντιμετωπίσει αυτή τη συρροή χωρίς αρνητικές συνέπειες για την καλή λειτουργία του, το συμφέρον των ενδιαφερομένων ατόμων και το συμφέρον άλλων ατόμων που ζητούν προστασία· εφεξής "προσωρινή προστασία".
- (β) "Σύμβαση της Γενεύης": η Σύμβαση της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων, που τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967·
- (γ) "εκτοπισθέντες από τρίτες χώρες, οι οποίοι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους": υπήκοοι τρίτων χωρών ή απάτριδες, οι οποίοι υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν τη χώρα καταγωγής τους και των οποίων ο επαναπατρισμός υπό ασφαλείς και ανθρώπινες συνθήκες είναι αδύνατος λόγω της επικρατούσας σε αυτή τη χώρα κατάστασης, οι οποίοι μπορούν ενδεχομένως να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης ή άλλων διεθνών ή εθνικών πράξεων προστασίας, και ιδιαίτερα:
 - άτομα τα οποία εγκατέλειψαν ζώνες ένοπλων συγκρούσεων ή ενδημικής βίας·
 - άτομα που αντιμετωπίζουν σοβαρό κίνδυνο ή έχουν υπάρξει θύματα συστηματικών ή γενικευμένων παραβιάσεων των δικαιωμάτων του ανθρώπου·
- (δ) "μαζική συρροή": άφιξη στην Κοινότητα σημαντικού αριθμού εκτοπισθέντων από τρίτες χώρες, οι οποίοι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους, οι οποίοι προέρχονται από καθορισμένη χώρα ή γεωγραφική ζώνη·
- (ε) "πρόσφυγες": υπήκοοι τρίτων χωρών ή απάτριδες κατά την έννοια του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης·
- (στ) "ασυνόδευτοι ανήλικοι": υπήκοοι τρίτων χωρών ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ ετών οι οποίοι εισέρχονται στην επικράτεια των κρατών μελών χωρίς να συνοδεύονται από ενήλικα ο οποίος φέρει την ευθύνη τους, σύμφωνα με το νόμο ή το έθιμο, και για όσο χρονικό διάστημα η επιμέλειά τους δεν έχει αναληφθεί από κάποιο άτομο αυτού του είδους·
- (ζ) "άδειες διαμονής": κάθε είδος άδειας που εκδίδεται από τις αρχές κράτους μέλους και υλοποιείται σύμφωνα με τη νομοθεσία του, η οποία επιτρέπει σε υπήκοο τρίτης χώρας να διαμένει στην επικράτειά του·
- (η) "αιτών την επανένωση": υπήκοος τρίτης χώρας δικαιούμενος προσωρινής προστασίας σε κράτος μέλος, ο οποίος ζητεί την επανένωση με ένα ή περισσότερα μέλη της οικογενείας του·

Άρθρο 3

1. Η παροχή προσωρινής προστασίας δεν προδικάζει την αναγνώριση του καθεστώτος πρόσφυγα βάσει της Σύμβασης της Γενεύης.
2. Τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή την προσωρινή προστασία τηρώντας τα θεμελιώδη δικαιώματα όπως αυτά κατοχυρώνονται από την ευρωπαϊκή σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, που υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950.
3. Η θέσπιση, η εφαρμογή και η παύση της προσωρινής προστασίας αποτελούν το αντικείμενο τακτικών διαβουλεύσεων με την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και άλλους σχετικούς οργανισμούς.
4. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα άτομα που έχουν γίνει δεκτά βάσει καθεστώτων προσωρινής προστασίας πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.
5. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να προβλέπουν ή να διατηρούν ευνοϊκότερες συνθήκες για τους δικαιούχους προσωρινής προστασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Διάρκεια και εφαρμογή της προσωρινής προστασίας

Άρθρο 4

Η διάρκεια της προσωρινής προστασίας ανέρχεται σε ένα έτος. Αν δεν λήξει βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο (β), παρατείνεται δικαίως ανά περιόδους 6 μηνών για ένα ακόμα έτος κατ' ανώτατο όριο.

Η συνολική διάρκεια της προσωρινής προστασίας δεν μπορεί να υπερβεί τα δύο έτη.

Άρθρο 5

1. Η μαζική συρροή εκτοπισθέντων διαπιστώνεται με απόφαση του Συμβουλίου που λαμβάνεται με ειδική πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, η οποία εξετάζει κάθε αίτηση κράτους μέλους που αφορά την εκ μέρους της υποβολή πρότασης στο Συμβούλιο. Η απόφαση του Συμβουλίου έχει ως αποτέλεσμα, για τους εκτοπισθέντες στους οποίους αναφέρεται, την εφαρμογή της προσωρινής προστασίας σε όλα τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Περιλαμβάνει τουλάχιστον:
 - (α) την περιγραφή των ειδικών ομάδων ατόμων στα οποία παρέχεται προσωρινή προστασία·
 - (β) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της προσωρινής προστασίας·
 - (γ) τις δηλώσεις των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 25.

2. Η απόφαση του Συμβουλίου βασίζεται:
 - (α) στην εξέταση της κατάστασης και του μεγέθους των μετακινήσεων πληθυσμών·
 - (β) στην αξιολόγηση της σκοπιμότητας ενεργοποίησης της προσωρινής προστασίας, λαμβανομένων υπόψη των δυνατοτήτων επείγουσας βοήθειας και επιτόπου δράσεων ή την ανεπάρκειά τους·
 - (γ) στις πληροφορίες που ανακοινώνονται από τα κράτη μέλη, την Επιτροπή, την Ύπατη Αρμοστεία και άλλους σχετικούς οργανισμούς.
3. Μπορούν ενδεχομένως να εφαρμοστούν οι σχετικές διατάξεις του εσωτερικού κανονισμού του Συμβουλίου που διέπουν τις επείγουσες καταστάσεις.
4. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται για την απόφαση του Συμβουλίου.

Άρθρο 6

1. Η προσωρινή προστασία λήγει:
 - (α) όταν συμπληρώνεται η μέγιστη διάρκεια, ή
 - (β) οποτεδήποτε, με έκδοση απόφασης του Συμβουλίου με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, η οποία εξετάζει επίσης οποιαδήποτε αίτηση κράτους μέλους που αφορά την εκ μέρους της υποβολή πρότασης στο Συμβούλιο.
2. Η απόφαση του Συμβουλίου βασίζεται στη διαπίστωση ότι η κατάσταση στη χώρα καταγωγής επιτρέπει, μόνιμο, ασφαλή και αξιοπρεπή επαναπατρισμό, τηρουμένου του άρθρου 33 της Σύμβασης της Γενεύης και της ευρωπαϊκής σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται σχετικά.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη μπορούν να παράσχουν προσωρινή προστασία σε συμπληρωματικές κατηγορίες ατόμων, τα οποία έχουν εκτοπιστεί για τους ίδιους λόγους και από την ίδια χώρα καταγωγής, σε περίπτωση που αυτές οι κατηγορίες δεν συμπεριλαμβάνονται στην απόφαση του Συμβουλίου που προβλέπεται στο άρθρο 5. Ενημερώνουν αμέσως το Συμβούλιο και την Επιτροπή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

Υποχρεώσεις των κρατών μελών έναντι των δικαιούχων προσωρινής προστασίας

Άρθρο 8

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου οι δικαιούχοι να διαθέτουν άδεια διαμονής καθ' όλη τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας. Προς τον σκοπό αυτό τους χορηγούνται έγγραφα.
2. Ανεξάρτητα από τη διάρκεια των αδειών διαμονής που προβλέπονται στην παράγραφο 1, η μεταχείριση που επιφυλάσσουν τα κράτη μέλη στους δικαιούχους προσωρινής προστασίας δεν μπορεί να είναι λιγότερο ευνοϊκή από αυτήν που καθορίζεται στα άρθρα 9 ως 15 της παρούσας οδηγίας.
3. Τα κράτη μέλη παρέχουν, ενδεχομένως, στα άτομα που γίνονται δεκτά να εισέλθουν στην επικράτειά τους με σκοπό την παροχή προσωρινής προστασίας οποιαδήποτε διευκόλυνση για να αποκτήσουν τις απαιτούμενες θεωρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των θεωρήσεων διέλευσης. Αυτές οι θεωρήσεις παρέχονται ατελώς. Οι διατυπώσεις πρέπει να μειώνονται στο ελάχιστο λόγω του επείγοντος της κατάστασης.

Άρθρο 9

Τα κράτη μέλη χορηγούν στους δικαιούχους προσωρινής προστασίας έγγραφο στην ή στις επίσημες γλώσσες της χώρας καταγωγής και της χώρας υποδοχής, στο οποίο εκτίθενται με σαφήνεια οι διατάξεις που αφορούν την προσωρινή προστασία.

Άρθρο 10

Τα κράτη μέλη παρέχουν το δικαίωμα στους δικαιούχους προσωρινής προστασίας να ασκούν μισθωτή ή ανεξάρτητη δραστηριότητα υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με αυτές των προσφύγων. Αυτή η αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των δικαιούχων προσωρινής προστασίας και των προσφύγων εφαρμόζεται επίσης όσον αφορά την αμοιβή, την κοινωνική ασφάλεια που συνδέεται με τη μισθωτή ή ανεξάρτητη δραστηριότητα και τις λοιπές συνθήκες εργασίας.

Άρθρο 11

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι δικαιούχοι προσωρινής προστασίας έχουν πρόσβαση σε κατάλληλο κατάλυμα ή λαμβάνουν, ενδεχομένως, τα μέσα για την απόκτηση κατοικίας.
2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι δικαιούχοι λαμβάνουν την απαραίτητη υποστήριξη από την άποψη κοινωνικής βοήθειας και βοήθειας διαβίωσης, όταν δεν διαθέτουν επαρκείς πόρους, καθώς επίσης από την άποψη της ιατρικής περίθαλψης. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 4, η απαραίτητη υποστήριξη από την άποψη της ιατρικής περίθαλψης περιλαμβάνει τουλάχιστον τις πρώτες βοήθειες και τη θεραπεία ασθενειών.

3. Όταν οι δικαιούχοι ασκούν μισθωτή ή ανεξάρτητη δραστηριότητα, λαμβάνεται υπόψη, κατά τον καθορισμό του επιπέδου της προβλεπόμενης βοήθειας, η ικανότητά τους να συμβάλουν στις ανάγκες τους.
4. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κατάλληλη βοήθεια, ιατρική ή άλλη, για τους δικαιούχους προσωρινής προστασίας που έχουν ιδιαίτερες ανάγκες όπως οι ασυνόδευτοι ανήλικοι ή τα άτομα που έχουν υποστεί βασανιστήρια, βιασμούς ή άλλες σοβαρές μορφές ηθικής, φυσικής ή σεξουαλικής βίας.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν στους ανήλικους δικαιούχους προσωρινής προστασίας το δικαίωμα πρόσβασης στο εκπαιδευτικό σύστημα υπό τους ίδιους όρους με αυτούς των υπηκόων του κράτους μέλους υποδοχής. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι αυτή η πρόσβαση περιορίζεται στο σύστημα δημόσιας εκπαίδευσης. Οι ανήλικοι δεν έχουν συμπληρώσει το όριο ηλικίας που προβλέπεται στο οικείο κράτος μέλος για τη νόμιμη ενηλικίωση.
2. Τα κράτη μέλη παρέχουν στους ενήλικες δικαιούχους προσωρινής προστασίας το δικαίωμα πρόσβασης στο γενικό εκπαιδευτικό σύστημα καθώς και στην επαγγελματική κατάρτιση, τελειοποίηση ή επανακατάρτιση.

Άρθρο 13

1. Όταν οι συνθήκες της μαζικής συρροής οδήγησαν στο χωρισμό ήδη δημιουργημένων στη χώρα καταγωγής οικογενειών, τα κράτη μέλη επιτρέπουν την είσοδο και τη διαμονή των ακόλουθων ατόμων:
 - (α) της συζύγου ή του αγάμου συντρόφου με τον οποίο υφίσταται σταθερή σχέση, εφόσον η νομοθεσία του σχετικού κράτους μέλους εξομοιώνει την κατάσταση των ζευγαριών που δεν έχουν τελέσει γάμο με εκείνη των έγγαμων ζευγαριών·
 - (β) των τέκνων του αναφερόμενου στο στοιχείο (α) ζεύγους ή του αιτούντος την επανένωση υπό τον όρο ότι είναι άγαμα και συντηρούμενα χωρίς να γίνεται διάκριση μεταξύ τέκνων που έχουν αποκτηθεί εντός γάμου, εκτός γάμου ή εξ υιοθεσίας·
 - (γ) άλλων μελών της οικογένειας, εφόσον συντηρούνται από τον αιτούντα την επανένωση ή έχουν υποστεί ιδιαίτερα σοβαρά ψυχικά ή σωματικά τραύματα ή χρειάζονται ειδική ιατρική μέριμνα.
2. Μπορεί να πραγματοποιηθεί η επανένωσή τους οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας, μέχρι και δύο μήνες πριν από τη λήξη της μέγιστης περιόδου των δύο ετών που προβλέπεται για την προσωρινή προστασία. Στα επανενωθέντα άτομα χορηγούνται άδειες διαμονής βάσει της προσωρινής προστασίας.
3. Η αίτηση επανένωσης υποβάλλεται από τον αιτούντα στο κράτος μέλος στο οποίο διαμένει. Τα κράτη μέλη επαληθεύουν ότι τα διάφορα μέλη της οικογένειας συμφωνούν για την επανένωση.

4. Για κάθε απόφαση κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, η απουσία έγγραφων αποδεικτικών στοιχείων για τους οικογενειακούς δεσμούς δεν πρέπει να θεωρείται από μόνη της ως εμπόδιο. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη όλα τα πραγματικά περιστατικά και τις ειδικές περιστάσεις για να εκτιμήσουν το κύρος των υποβαλλόμενων αποδεικτικών στοιχείων και την αξιοπιστία των δηλώσεων των ενδιαφερομένων.
5. Αν τα μέλη της ίδιας οικογένειας όπως περιγράφονται στην παράγραφο 1 δικαιούνται προσωρινής προστασίας σε διαφορετικά κράτη μέλη, τα κράτη μέλη επιτρέπουν τη διατήρηση της ενότητας της οικογένειάς τους στο κράτος μέλος υποδοχής της επιλογής τους, υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με αυτές της παραγράφου 2. Η μεταγωγή της οικογένειας σε αυτό το κράτος μέλος για τους σκοπούς της οικογενειακής επανένωσης συνεπάγεται ανάκληση της άδειας διαμονής που έχει χορηγηθεί στο εγκαταλειπόμενο κράτος καθώς και κατάργηση των υποχρεώσεων που συνδέονται με την προσωρινή προστασία στο ίδιο κράτος μέλος.

Η αίτηση επανένωσης υποβάλλεται στο κράτος υποδοχής στο οποίο επιθυμούν να επανενωθούν τα μέλη της οικογένειας. Τα κράτη μέλη επαληθεύουν ότι τα διάφορα μέλη της οικογένειας συμφωνούν για την επανένωση.
6. Το σχετικό κράτος μέλος εξετάζει την αίτηση επανένωσης το συντομότερο δυνατό. Οποιαδήποτε απόφαση απόρριψης της αίτησης αιτιολογείται δεόντως και υπόκειται σε ένδικα μέσα στο οικείο κράτος μέλος. Κατά τη διάρκεια της εξέτασης της αίτησης, τα κράτη μέλη φροντίζουν να λαμβάνουν δεόντως υπόψη το ύψιστο συμφέρον του ανήλικου τέκνου.
7. Η πρακτική εφαρμογή αυτού του άρθρου μπορεί να αποτελεί αντικείμενο συνεργασίας με τις σχετικές διεθνείς οργανώσεις.

Άρθρο 14

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν, το συντομότερο δυνατό, τις απαραίτητες διατάξεις για να εξασφαλίσουν την εκπροσώπηση των ασυνόδευτων ανηλικών δικαιούχων προσωρινής προστασίας μέσω επιτροπείας ή εκπροσώπησής τους από οργάνωση επιφορτισμένη με την παροχή βοήθειας και την ευημερία ανηλικών ή με οποιοδήποτε άλλο είδος κατάλληλης εκπροσώπησης.
2. Κατά τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι ασυνόδευτοι ανήλικοι τοποθετούνται:
 - (α) πλησίον των ενηλίκων μελών της οικογένειάς τους·
 - (β) σε οικογένεια υποδοχής·
 - (γ) σε κέντρα υποδοχής για ανηλίκους ή σε άλλους τρόπους παροχής καταλύματος κατάλληλου για ανηλίκους.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε ασυνόδευτος ανήλικος, τα μέλη της οικογένειας, του οποίου δεν μπόρεσαν να εξευρεθούν, να μπορεί, ενδεχομένως, να επανενωθεί με ένα ή περισσότερα άτομα που τον ανέλαβαν κατά τη φυγή από τη χώρα καταγωγής. Τα κράτη μέλη επαληθεύουν ότι ο ασυνόδευτος ανήλικος και το ή τα σχετικά πρόσωπα συμφωνούν για αυτή την επανένωση.

Άρθρο 15

Τα κράτη μέλη εκτελούν τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τα άρθρα 8 ως 14 χωρίς να προβαίνουν σε διακρίσεις μεταξύ των δικαιούχων θεμελιωμένες στο φύλο, τη φυλή, την εθνική καταγωγή, την ιθαγένεια, τη θρησκεία ή τις πεποιθήσεις, κάποια αναπηρία, την ηλικία ή το σεξουαλικό προσανατολισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου στο πλαίσιο της προσωρινής προστασίας

Άρθρο 16

1. Στους δικαιούχους προσωρινής προστασίας που το επιθυμούν πρέπει να εξασφαλίζεται πρόσβαση στη διαδικασία προσδιορισμού της ιδιότητας του πρόσφυγα.
2. Αυτή η πρόσβαση πρέπει να παρέχεται το αργότερο κατά τη λήξη της προσωρινής προστασίας. Όταν η αίτηση ασύλου έχει κατατεθεί πριν από την έναρξη ή κατά τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας και έχει υπάρξει αναστολή της εξέτασης της αίτησης, αυτή η αναστολή δεν μπορεί να παραταθεί πέραν της λήξης της προσωρινής προστασίας. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν μηχανισμούς επιβεβαίωσης της αίτησης ασύλου, προβλέποντας εύλογες προθεσμίες και κατάλληλη πληροφόρηση των αιτούντων.

Άρθρο 17

Εφαρμόζονται τα κριτήρια και οι μηχανισμοί καθορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης χορήγησης ασύλου .

Άρθρο 18

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι το ευεργέτημα της προσωρινής προστασίας δεν σωρεύεται με το καθεστώς αιτούντος άσυλο όταν εξετάζεται η αίτηση.
2. Όταν, κατά το πέρας της εξέτασης αίτησης ασύλου, δεν χορηγείται το καθεστώς πρόσφυγα σε κάποιο άτομο επιλέξιμο για την παροχή προσωρινής προστασίας, τα κράτη μέλη προβλέπουν, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 29, ότι το συγκεκριμένο άτομο εξακολουθεί να απολαμβάνει προσωρινής προστασίας για το υπολειπόμενο διάστημα αυτής της προστασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Επαναπατρισμός και μέτρα μετά την προσωρινή προστασία

Άρθρο 19

Μετά τη λήξη της προσωρινής προστασίας εφαρμόζεται το κοινό δίκαιο που ισχύει για την προστασία και είσοδο και διαμονή αλλοδαπών στα κράτη μέλη.

Άρθρο 20

Τα κράτη μέλη εξετάζουν τους επιτακτικούς ανθρωπιστικούς λόγους που μπορούν να καθιστούν αδύνατο ή μη ρεαλιστικό τον επαναπατρισμό σε συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Άρθρο 21

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να διευκολύνουν τον εκούσιο επαναπατρισμό, κατά τρόπο ασφαλή και αξιοπρεπή, των ατόμων που απολαύουν προσωρινής προστασίας ή των οποίων η προσωρινή προστασία έχει λήξει. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε η απόφαση για επαναπατρισμό αυτών των ατόμων να λαμβάνεται με πλήρη επίγνωση των συνεπειών. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν τη δυνατότητα διερευνητικών επισκέψεων.
2. Καθ' όσο χρόνο η προσωρινή προστασία δεν έχει λήξει, τα κράτη μέλη εξετάζουν ευνοϊκά, με βάση τις συνθήκες που επικρατούν στη χώρα καταγωγής, τις αιτήσεις επιστροφής στο κράτος μέλος υποδοχής ατόμων που έχουν τύχει προσωρινής προστασίας και έχουν ασκήσει το δικαίωμά τους για εκούσιο επαναπατρισμό.
3. Κατά τη λήξη της προσωρινής προστασίας, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν την παράταση για προσωπικούς λόγους των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο κεφάλαιο III της παρούσας οδηγίας για άτομα που είχαν καλυφθεί από προσωρινή προστασία και επωφελούνται προγράμματος εκούσιου επαναπατρισμού. Αυτή η παράταση ισχύει μέχρι την ημερομηνία του επαναπατρισμού.

Άρθρο 22

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα όσον αφορά τις προϋποθέσεις διαμονής των ατόμων που έχουν τύχει προσωρινής προστασίας και έχουν ιδιαίτερες ανάγκες, όπως ιατρική ή ψυχολογική θεραπεία, προκειμένου να μην τη διακόψουν εις βάρος του προσωπικού ιατρικού συμφέροντός τους, παρά τη λήξη της προσωρινής προστασίας.
2. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε οι οικογένειες των οποίων τα ανήλικα τέκνα φοιτούν στο σχολείο σε κάποιο κράτος μέλος να μπορούν, εφόσον το επιθυμούν, να επωφελούνται προϋποθέσεων διαμονής που να επιτρέπουν στα τέκνα να ολοκληρώσουν την τρέχουσα σχολική περίοδο.

Άρθρο 23

Τα κράτη μέλη διευκολύνουν με τα κατάλληλα μέτρα, σε συμφωνία με τα σχετικά άτομα και σε συνεργασία με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, τα προγράμματα μετεγκατάστασης που θα μπορούσαν να κριθούν απαραίτητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Αλληλεγγύη

Άρθρο 24

Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο για τους Πρόσφυγες που δημιουργήθηκε με την απόφαση .../...⁸ υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από την εν λόγω απόφαση.

Άρθρο 25

1. Τα κράτη μέλη υποδέχονται με πνεύμα κοινοτικής αλληλεγγύης τα άτομα που μπορούν να καλυφθούν από προσωρινή προστασία. Καθορίζουν αριθμητικά ή γενικά τις δυνατότητές τους υποδοχής είτε τους λόγους που δικαιολογούν την αδυναμία υποδοχής των εν λόγω ατόμων. Αυτές οι πληροφορίες περιλαμβάνονται σε δήλωση των κρατών μελών που προσαρτάται στην απόφαση που προβλέπεται στο άρθρο 5. Τα κράτη μέλη μπορούν να προσδιορίσουν συμπληρωματικές δυνατότητες υποδοχής μετά τη θέσπιση αυτής της απόφασης, με ανακοίνωση στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή. Η Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες ενημερώνεται ταχέως σχετικά με αυτές τις πληροφορίες.
2. Τα κράτη μέλη, σε συνεργασία με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, φροντίζουν ώστε οι δικαιούχοι που ορίζονται στην απόφαση του άρθρου 5, οι οποίοι δεν ευρίσκονται ακόμα στην επικράτειά τους, να επιθυμούν να γίνουν δεκτοί στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Άρθρο 26

1. Καθ' όσο χρόνο διαρκεί η προσωρινή προστασία, τα κράτη μέλη συνεργάζονται μεταξύ τους, όταν χρειάζεται, με σκοπό να μεταφέρουν τη διαμονή των δικαιούχων προσωρινής προστασίας από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Η συναίνεση των δικαιούχων πρέπει να εξασφαλίζεται.
2. Το κράτος μέλος γνωστοποιεί τις αιτήσεις του μεταγωγής στα άλλα κράτη μέλη και ενημερώνει την Επιτροπή και την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στο αιτούν κράτος μέλος την ικανότητά τους υποδοχής.

⁸ EEL

3. Όταν η μεταγωγή πραγματοποιείται από κάποιο κράτος μέλος σε άλλο, η άδεια διαμονής στο εγκαταλειπόμενο κράτος μέλος και οι υποχρεώσεις έναντι των δικαιούχων προσωρινής προστασίας σε αυτό το κράτος μέλος λήγουν. Το νέο κράτος μέλος υποδοχής παρέχει προσωρινή προστασία στα συγκεκριμένα άτομα.
4. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το υπόδειγμα άδειας διέλευσης που εμφανίζεται στο παράρτημα για τις μεταγωγές μεταξύ κρατών μελών ατόμων που απολαύουν προσωρινής προστασίας.

Άρθρο 27

Η εφαρμογή των άρθρων 25 και 26 δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τη μη επαναπροώθηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

Διοικητική συνεργασία

Άρθρο 28

1. Ενόψει της διοικητικής συνεργασίας που είναι απαραίτητη για την εφαρμογή της προσωρινής προστασίας, τα κράτη μέλη ορίζουν ένα εθνικό σημείο επαφής, τα στοιχεία του οποίου ανακοινώνουν μεταξύ τους και διαβιβάζουν στην Επιτροπή. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν, σε συνεργασία με την Επιτροπή, όλες τις απαραίτητες διατάξεις για να υπάρχει άμεση συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών.
2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν τακτικά και το ταχύτερο δυνατόν, δεδομένα σχετικά με τον αριθμό των ατόμων που καλύπτονται από την προσωρινή προστασία καθώς και κάθε πληροφορία για τις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που συνδέονται με την εφαρμογή της προσωρινής προστασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

Ειδικές διατάξεις

Άρθρο 29

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποκλείσουν από το δικαίωμα προσωρινής προστασίας άτομο που θεωρείται ότι αποτελεί κίνδυνο για την εθνική τους ασφάλεια ή αν υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστευτεί ότι αυτό το άτομο διέπραξε έγκλημα πολέμου ή έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, ή εάν, κατά τη διάρκεια της εξέτασης της αίτησης ασύλου, διαπιστώθηκε ότι ισχύουν οι ρήτρες εξαίρεσης που εγγράφονται στο άρθρο 1ΣΤ της Σύμβασης της Γενεύης.
2. Αυτοί οι λόγοι εξαίρεσης πρέπει να θεμελιώνονται αποκλειστικά στην προσωπική συμπεριφορά του συγκεκριμένου ατόμου. Οι αποφάσεις ή τα μέτρα εξαίρεσης πρέπει να βασίζονται στην αρχή της αναλογικότητας. Τα συγκεκριμένα άτομα πρέπει να έχουν δικαίωμα άσκησης ενδίκων μέσων στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΧ

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 30

Τα κράτη μέλη καθορίζουν το σύστημα των κυρώσεων που επιβάλλονται στις παραβιάσεις των εθνικών διατάξεων που έχουν θεσπιστεί σε εκτέλεση της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο για να εξασφαλιστεί η θέση τους σε εφαρμογή. Οι εν λόγω κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αυτές τις διατάξεις στην Επιτροπή το αργότερο μέχρι την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 32 και κάθε μεταγενέστερη τροποποίησή τους το συντομότερο δυνατόν.

Άρθρο 31

1. Το αργότερο δύο έτη μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 32, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη και προτείνει ενδεχομένως τις απαραίτητες τροποποιήσεις. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή κάθε κατάλληλη πληροφορία για την προετοιμασία αυτής της έκθεσης.
2. Μετά την έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση τουλάχιστον ανά πενταετία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη.

Άρθρο 32

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 33

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 34

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Υπόδειγμα άδειας διέλευσης για τη μεταγωγή των ατόμων που τελούν υπό προσωρινή προστασία

ΑΔΕΙΑ ΔΙΕΛΕΥΣΗΣ

Αριθμός αναφοράς*:

Εκδίδεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 26 της οδηγίας ΕΚ αριθ. .../... της .../... σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και μέτρα δίκαιης κατανομής των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων.

Ισχύει αποκλειστικά για τη μεταγωγή από¹ προς², και το συγκεκριμένο άτομο οφείλει να παρουσιαστεί³ πριν από τις⁴

Εκδόθηκε για:

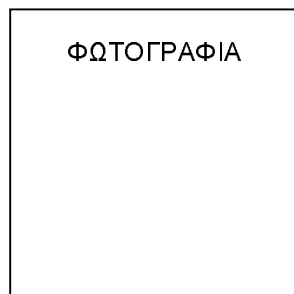
ΟΝΟΜΑ:

ΕΠΩΝΥΜΟ:

ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ:

ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ:

Ημερομηνία έκδοσης:

ΣΦΡΑΓΙΔΑ

Για τον Υπουργό Εσωτερικών

Ο κάτοχος της παρούσας άδειας διέλευσης προσδιορίστηκε από τις αρχές^{5,6}

Το παρόν έγγραφο εκδίδεται αποκλειστικά κατ' εφαρμογή του άρθρου 26 της οδηγίας ΕΚ αριθ. .../... της .../... και δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση έγγραφο εξομοιούμενο με ταξιδιωτικό έγγραφο που επιτρέπει τη διάβαση εξωτερικού συνόρου ή με έγγραφο που αποδεικνύει την ταυτότητα του ατόμου.

* Ο αριθμός αναφοράς χορηγείται από τη χώρα από την οποία πραγματοποιείται η μεταγωγή προς κάποιο κράτος μέλος.
¹ Κράτος μέλος από το οποίο πραγματοποιείται η μεταγωγή προς κάποιο άλλο κράτος μέλος.
² Κράτος μέλος προς το οποίο πραγματοποιείται η μεταγωγή.
³ Τόπος όπου το άτομο οφείλει να παρουσιαστεί κατά την άφιξή του στο δεύτερο κράτος μέλος.
⁴ Τελική προθεσμία κατά την οποία το άτομο οφείλει να παρουσιαστεί κατά την άφιξή του στο δεύτερο κράτος μέλος.
⁵ Στη βάση των ακόλουθων ταξιδιωτικών εγγράφων ή ταυτότητας που παρουσιάστηκαν στις αρχές.
⁶ Στη βάση άλλων εγγράφων εκτός του ταξιδιωτικού εγγράφου ή του εγγράφου ταυτότητας.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Οδηγία του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και μέτρα δίκαιης κατανομής των βαρών μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων.

2. ΣΧΕΤΙΚΟ(Α) ΚΟΝΔΥΛΙ(Α) ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

A – 7030

3. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ

Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 63, παράγραφος 2, εδάφια α) και β)

4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ :

4.1 Γενικός στόχος της ενέργειας

Στόχος της οδηγίας είναι να θεσπίσει σε κοινοτικό επίπεδο ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής συρροής εκτοπισθέντων και μέτρα δίκαιης κατανομής των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων.

4.2 Περίοδος καλυπτόμενη από την ενέργεια και λεπτομέρειες που προβλέπονται για την ανανέωσή της

απεριόριστη

5. ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ/ΕΣΟΔΩΝ

5.1 ΜΥΟ

5.2 ΜΔΔ

5.3 Είδος σχετικών εσόδων

δεν ισχύει

6. ΕΙΔΟΣ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ/ΕΣΟΔΩΝ

δεν ισχύει

7. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΠΤΩΣΗ

Τα έκτακτα και άλλα μέτρα που προβλέπονται από την οδηγία τυγχάνουν της χρηματοδότησης του Ευρωπαϊκού Ταμείου για τους Πρόσφυγες (κονδύλιο Β5-811), εφόσον είναι επιλέξιμα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην απόφαση για τη δημιουργία αυτού του Ταμείου.

8. ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΤΗΣ

δεν ισχύει

9. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΚΟΣΤΟΥΣ-ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

9.1. Ειδικοί ποσοτικά προσδιορίσιμοι στόχοι, σχετικός πληθυσμός

δεν ισχύει

9.2. Αιτιολόγηση της ενέργειας

εν ισχύει

9.3. Παρακολούθηση και αξιολόγηση της ενέργειας

δεν ισχύει

10. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ (ΜΕΡΟΣ Α ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΙΙΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ)

Η πραγματική διάθεση των διοικητικών πόρων που απαιτούνται για την παρούσα ενέργεια εξαρτάται από την ετήσια απόφαση της Επιτροπής για την κατανομή των πόρων, με βάση κυρίως το πρόσθετο προσωπικό και τα συμπληρωματικά ποσά που εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή.

10.1. Επιπτώσεις στον αριθμό των θέσεων απασχόλησης

Είδη θέσεων απασχόλησης		Απαιτούμενο προσωπικό για τη διαχείριση της ενέργειας		εκ των οποίων		διάρκεια
		<u>μόνιμες θέσεις</u>	<u>Εκτακτες θέσεις</u>	υφιστάμενοι πόροι στο εσωτερικό της σχετικής ΓΔ ή της σχετικής υπηρεσίας	πρόσθετοι πόροι	
Μόνιμοι	A	1	1	1	1	Διάρκεια της προσωρινής προστασίας
ή έκτακτοι	B		1		1	ομοίως
υπάλληλοι	Γ					
Άλλοι πόροι						
Σύνολο		1	2	1	2	ομοίως

Οι συμπληρωματικοί πόροι θα πρέπει να είναι διαθέσιμοι από την αρχή της περιόδου της προσωρινής προστασίας.

10.2. Συνολική δημοσιονομική επίπτωση των συμπληρωματικών ανθρώπινων πόρων

(ευρώ)

	Ποσά	Μέθοδος υπολογισμού
Μόνιμοι υπάλληλοι	108.000	1Α/έτος 1x108.000 = 108.000 ευρώ
Έκτακτοι υπάλληλοι	216.000	2Α/έτος 2x108.000 = 216.000 ευρώ
Άλλοι πόροι (να σημειωθεί το κονδύλιο)		
Σύνολο	324.000	

10.3 Αύξηση των άλλων δαπανών λειτουργίας που προκύπτουν από την ενέργεια

(ευρώ)

Κονδύλιο του προϋπολογισμού (αριθ. και τίτλος)	Ποσά	Τρόπος υπολογισμού
A-7030		Κατ' ανώτατο όριο 2 συνεδριάσεις ομάδας συντονισμού ανά έτος, μόνο κατά τη διάρκεια της προσωρινής προστασίας Συνεδριάσεις μίας ημέρας για έναν εθνικό εμπειρογνώμονα ανά κράτος μέλος Μέσο κόστος ανά εμπειρογνώμονα ανά συνεδρίαση: 650 ευρώ $2 \times 15 \times 650 = 19.500$
Σύνολο	19.500	

Οι δαπάνες που περιλαμβάνονται στον τίτλο Α7, οι οποίες αναφέρονται στο σημείο 10.3 καλύπτονται από τις πιστώσεις του αντίστοιχου συνολικού προϋπολογισμού της ΓΔ JAI.